

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10 ΜΑΪΟΥ 1978 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 71

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 341

Περὶ τῆς ἐνώπιον τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διαδικασίας ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ διοικητικῶν διαφορῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 702/1977.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8 καὶ 34 τοῦ Ν. 702/1977 «περὶ ὑπαγωγῆς ὑποθέσεων εἰς τὰ διοικητικὰ δικαστήρια κ.λπ.».
2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 109/1978 Προεδρικὸν Διάταγμα.
3. Τὸ καταρτισθὲν σχέδιον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 702/1977.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 233/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ δικαιοδοσίας καὶ ἁρμοδιότητος.

Ἄρθρον 1.

Δικαιοδοσία.

1. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ οὐσίας, αἱ ἀναφυόμεναι ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως, παραχωρήσεως ἢ ἀπονομῆς δικαιώματος ἢ εὐεργετήματος ἢ οἱασδήποτε ἄλλης παροχῆς, τῆς ἀρνήσεως ἱκανοποιήσεως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τοιούτου αἰτήματος, ὡς καὶ τῆς μεταβολῆς δημιουργηθείσης διὰ διοικητικῆς πράξεως καταστάσεως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας: α) Περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐν γένει ἀσφαλιστικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν φορέων καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν ἐργοδοτῶν των, ἰδίᾳ δὲ αἱ διαφοραὶ περὶ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ τὴν διάρκειαν ταύτης, τὰς καταβλητέας εἰσφορὰς ὑπὸ ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων καὶ τὰς πάσης φύσεως παροχὰς ὑπὸ τοῦ φορέως, β) περὶ προστασίας ἐν γένει ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, πολεμοπαθῶν, ἀγωνιστῶν ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ἐφέδρων παλαιῶν καὶ νέων πολεμιστῶν, ἀστῶν προσφύγων, παραπηγματούχων, σεισμοπαθῶν καὶ πληγέντων ἐκ θεομηνιῶν, γ) περὶ λαϊκῆς στέγης, ἐργατικῆς κατοικίας καὶ ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων, δ) περὶ ἀποκαταστάσεως γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων (ἄρθρον 7 παρ. 1 Ν. 702/1977).

2. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ὡσαύτως αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ ἐξ ἀγωγῶν περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἕνεκα παρανόμων πράξεων τῶν ὀργάνων αὐτῶν, ἐκδιδομένων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 θεμάτων ἢ παραλείψεων αὐτῶν (ἄρθρ. 7 παρ. 5 Ν. 702/1977).

Ἄρθρον 2.

Καθ' ὕλην ἁρμοδιότης.

1. Αἱ προσφυγαὶ καὶ ἀγωγαὶ ἐπὶ τῶν διαφορῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ τριμελοῦς πρωτοδικείου.

2. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ τριμελοῦς ἐφετείου ὑπάγονται αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ τριμελοῦς Πρωτοδικείου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαφορῶν.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τόπον ἁρμοδιότης.

1. Ἁρμόδιον κατὰ τόπον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν καὶ ἀγωγῶν εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἑδρεύει ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν διοικητικὴ ἀρχή. Ἐπὶ προσβολῆς πράξεως ἐκδοθείσης ἐπὶ ἁπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς ἢ παραλείψεως ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τοιαύτης προσφυγῆς, ἡ ἁρμοδιότης τοῦ πρωτοδικείου καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσβληθείσης δι' ἁπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς πράξεως (ἄρθρον 7 παρ. 6 Ν. 702/1977).

2. Ἁρμόδιον κατὰ τόπον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων εἶναι τὸ ἐφετεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἑδρεύει τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 4.

Αὐτεπάγγελτος ἐξέτασις δικαιοδοσίας καὶ ἁρμοδιότητος.

1. Ἡ δικαιοδοσία, ὡς καὶ ἡ καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης, ἐξετάζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι στερεῖται δικαιοδοσίας ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν εἰδικοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς αὐτὸ δι' ἀποφάσεώς του, ἡ ὁποία δὲν δεσμεύει τὸ εἰς ὃ ἡ παραπομπὴ δικαστήριον.

3. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγὴν ἢ τὴν προσφυγήν.

4. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὑπάγεται εἰς τὴν καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα ἑτέρου τακτικοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς αὐτὸ δι' ἀποφάσεώς του, ἡ ὁποία εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ εἰς ὃ ἡ παραπομπὴ ἰσόβαθμον ἢ κατώτερον δικαστήριον. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεως πρωτοδικείου, αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

Ἄρθρον 5.

Ἐφαρμοστέαι λοιπαὶ διατάξεις.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὴν ἁρμοδιότητα ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 5, 10, 13 καὶ 14 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ ἀποκλεισμοῦ, ἐξαιρέσεως καὶ ἀποχῆς δικαστῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἐφαρμοστέαι διατάξεις.

Διὰ τὰ θέματα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς ἐξαιρέσεως καὶ τῆς ἀποχῆς τῶν δικαστῶν ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 ἕως 22 Κώδικος Φορολογ. Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 7.

Ἐκπροσώπησις Δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

1. Τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται εἰς τὴν δίκην διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐπέχοντος θέσιν διαδίκου, εἴτε ἡ πρᾶξις ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπὸ ἀρχῆς ὑποκειμένης εἰς αὐτόν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Δημοσίου ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὴν δίκην κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν ἰσχυούσας διατάξεις.

3. Ἡ ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων ἢ τοῦ δικαστηρίου ἐπίδοσις παντὸς δικογράφου πρὸς τὸ Δημόσιον γίνεται πρὸς τὸν Νομάρχην εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἑδρεύει ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν ἀρχή. Ἐὰν ἡ ἀρχὴ αὕτη ἑδρεύει εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρμόδιον Ὑπουργόν.

4. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἡ ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων ἢ τοῦ δικαστηρίου ἐπίδοσις παντὸς δικογράφου γίνεται πρὸς τὸν κατὰ νόμον ἐκπρόσωπον τοῦ νομικοῦ προσώπου. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐχόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτῶν περιφερειακὰς ὑπηρεσίας ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἑδρεύει ἡ ἐκδοῦσα τὴν πρᾶξιν ἀρχή. Ἐὰν ἡ ἀρχὴ αὕτη ἑδρεύει εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν κατὰ νόμον ἐκπρόσωπον τοῦ νομικοῦ προσώπου.

Ἄρθρον 8.

Ὁμοδικία.

1. Πλείονες δύνανται ν' ἀσκήσουν διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου προσφυγὴν κατὰ τῆς αὐτῆς πράξεως, ἢ πλειόνων συναφῶν ἢ ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς αὐτῆς παρανόμου διοικητικῆς πράξεως ἢ ἐκ πλειόνων συναφῶν, ἐφ' ὅσον πάντες ἐπικαλοῦνται κοινοὺς λόγους ἀκυρώσεως, ἐρειδομένους ἐπὶ τῆς αὐτῆς νομικῆς καὶ ἱστορικῆς βάσεως.

2. Λόγοι ἀκυρώσεως μὴ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῆς αὐτῆς νομικῆς καὶ ἱστορικῆς βάσεως ἐν σχέσει πρὸς ὅλους τοὺς ὁμοδίκους, ἀλλὰ προσιδιάζοντες μόνον εἰς τινας ἐξ αὐτῶν, εἶναι παραδεκτοὶ καὶ ἐρευνῶνται περαιτέρω κατ' οὐσίαν μόνον καθ' ὅσον ἀφοροῦν τὸν προτασσόμενον εἰς τὸ δικόγραφον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὁμοδικοῦντας, ἀπορρίπτονται δὲ ὡς ἀπαράδεκτοι, καθ' ὅσον ἀφοροῦν τοὺς λοιπούς.

3. Ἕκαστος τῶν ὁμοδίκων δύναται, κατὰ χωρισμὸν τοῦ κοινοῦ δικογράφου μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως, ν' ἀσκήσῃ κατὰ τῆς αὐτῆς ἢ τῶν αὐτῶν πράξεων ἰδίαν προσφυγὴν ἢ ἀγωγήν, ἡ ὁποία λογίζεται ἀσκηθεῖσα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀσκήσεως τῆς ἀρχικῆς προσφυγῆς ἢ ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 9.

Παρέμβασις ἐπὶ προσφυγῆς.

1. Εἰς τὴν δίκην δύναται νὰ παρέμβῃ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσχύος τῆς προσβαλλομένης πράξεως πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Ἡ παρέμβασις ἀσκεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου διὰ δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου ὀκτὼ τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ παρεμβαίνοντος, δι' ἐπιδόσεως κεκυρωμένου ἀντιγράφου εἰς τοὺς διαδίκους.

3. Ὁ ἔχων ἔννομον συμφέρον δικαιοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν δίκην εἰς τρίτους δικαιουμένους εἰς παρέμβασιν, διὰ κοινοποιήσεως εἰς αὐτοὺς δικογράφου περιέχοντος τὸ κείμενον τῆς προσφυγῆς καὶ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ αὐτῆς. Ἐὰν ὁ τρίτος, πρὸς ὃν ἡ ἀνακοίνωσις, δὲν μετάσχῃ τῆς δίκης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς τριτανακοπῆς.

4. Ἡ παρέμβασις δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν πρωτόδικον καὶ τὴν κατ' ἀναίρεσιν δίκην (ἄρθρ. 55 Ν.Δ. 170/1973).

5. Ἀποφάσεις καὶ δικόγραφα ἐπιδιδόμενα εἰς τινα τῶν διαδίκων μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς παρεμβάσεως, ἐπιπίδονται καὶ εἰς τὸν παρεμβαίνοντα.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 παρ. 7 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ παρεμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Παρέμβασις ἐπὶ ἀγωγῆς.

1. Ἐὰν τρίτος ἀντιποιῆται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ἀντικείμενον δίκης μεταξὺ ἄλλων ἐκκρεμοῦς, δικαιοῦται νὰ παρέμβῃ κυρίως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς πρωτοδίκου καὶ τῆς κατ' ἔφεσιν διαδικασίας. Αἱ περὶ ἀγωγῆς διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ κυρίας παρεμβάσεως ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως.

2. Ἐὰν τρίτος εἰς δίκην μεταξὺ ἄλλων ἐκκρεμῆ ἔχῃ ἔννομον συμφέρον νὰ ἀποβῇ ἡ δίκη ὑπέρ τινος τῶν διαδίκων, δικαιοῦται μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως νὰ παρέμβῃ προσθέτως ποὸς ὑποστήριξιν τοῦ διαδίκου τούτου.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3, 5 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

Παράστασις ἐπὶ δικαστηρίου.

1. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν οἱ ἰδιῶται διάδικοι παρίστανται, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ὑποθέσεως μόνον διὰ δικηγόρου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων.

2. Ἐπὶ τῶν διαφορῶν μεταξὺ ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἠσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς σχέσεως ἀσφαλίσεως, οἱ ἰδιῶται διάδικοι δύνανται νὰ παρίστανται καὶ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον εἰκοστὸν δεύτερον παρ. 2 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀναφερομένων προσώπων.

3. Τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου παρίστανται κατὰ τὰς κειμένας περὶ τῆς δικαστικῆς ἐκπροσωπήσεώς των διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Ἐφαρμοστέαι λοιπαὶ διατάξεις.

Ὡς πρὸς τοὺς διαδίκους, τοὺς ἐκπροσώπους ἢ πληρεξουσίους των καὶ τὴν δυνατότητα παραστάσεως αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν, πλὴν τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὁριζομένων, ἔχουν ἐφαρμογὴν κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἄρθρα 24, 25, 35, 36, 37 ἕως 45 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Θεμελιώδεις κανόνες διεξαγωγῆς τῆς δίκης.

Ἄρθρον 13.

Ἐφαρμοστέαι διατάξεις.

Ὡς πρὸς τοὺς θεμελιώδεις κανόνας διεξαγωγῆς τῆς δίκης ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 46 ἕως 50 καὶ 51 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Γενικὰ θέματα τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 14.

Ἐφαρμοστέαι διατάξεις.

Ὡς πρὸς τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰ δικόγραφα, τὰς ἐπιδόσεις, τοὺς ἀντικλήτους, τὰς δικονομικὰς προθεσμίας καὶ τὰς δικονομικὰς ἀκυρότητας ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 52, 53 πλὴν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου αὐτοῦ, 57, 58, 59 παρ. 1, 2, 3 καὶ 5 καὶ τῶν ἄρθρων 60 ἕως 69 τοῦ Κ.Φ.Δ.

Ἄρθρον 15.

Ὑπογραφὴ δικογράφων.

1. Τὰ δικόγραφα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ διαδίκου, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος αὐτὸ εἰς τὴν δίκην, κατὰ τὰς κειμένας περὶ τῆς δικαστικῆς ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ διατάξεις.

2. Ἐπὶ τῶν διαφορῶν μεταξὺ ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἠσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς σχέσεως ἀσφαλίσεως, τὰ δικόγραφα δύνανται νὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ ὑπὸ τινος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον εἰκοστὸν δεύτερον παρ. 2 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας πληρεξουσίων.

Ἄρθρον 16.

Προσδιορισμὸς διευθύνσεων.

1. Τὰ δικόγραφα, αἱ πάσης φύσεως δηλώσεις καὶ τὰ τὸ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑποβαλλόμενα ὑπομνήματα τῶν ἰδιωτῶν διαδίκων πρέπει νὰ περιέχουν, πλὴν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Κ.Φ.Δ. ἀναφερομένων στοιχείων, καὶ ἐπακριβῆ προσδιορισμὸν τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν, τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου καὶ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν.

2. Πᾶσα μεταβολὴ δηλωθείσης διευθύνσεως πρέπει νὰ γνωστοποιῆται πρὸς τοὺς λοιποὺς διαδίκους καὶ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, εἴτε διὰ τῶν δικογράφων ἢ τῶν ὑπομνημάτων, εἴτε δι' αὐτοτελοῦς ἐγγράφου.

Ἄρθρον 17.

Συνέπειαι ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως διευθύνσεων.

1. Ἡ εἰς τὴν δηλωθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διεύθυνσιν τῆς κατοικίας ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως γενομένη ἐπίδοσις ἐγγράφου ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐκκρεμῆ δίκην, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἔγκυρος καὶ ἐὰν ὁ πρὸς ὃν αὕτη δὲν εἶχεν ἢ δὲν ἔχῃ πλέον τὴν δηλωθεῖσαν κατοικίαν ἢ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν μὴ τηρήσεως τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου αἱ πρὸς τὸν διάδικον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ ἀπευθυνόμεναι καὶ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐκκρεμῆ δίκην ἐπιδόσεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, δύνανται νὰ γίνωνται πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντίκλητος.

Ἄρθρον 18.

Ὄργανα ἐπιδόσεως.

1. Αἱ ἐπιδόσεις ἐπιμελείᾳ τῶν ἰδιωτῶν διαδίκων γίνονται διὰ δικαστικοῦ ἐπιμηλητοῦ.

2. Αἱ ἐπιδόσεις ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ αἱ ἐπιδόσεις τῶν ὁποίων τὴν ἐπιμέλειαν ἔχει ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου, γίνονται διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ ἢ διὰ παντὸς ἄλλου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὀργάνου ἢ ἐργάνου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

3. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται κατόπιν παραγγελίας, διδομένης ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἐπιμελουμένου ταύτης. Κατ' αἴτησιν αὐτοῦ δύναται νὰ δοθῇ ἡ παραγγελία ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Προσφυγή.

Ἄρθρον 19.

Προσβαλλόμεναι πράξεις.

1. Εἰς προσφυγὴν ὑπόκεινται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 ὑπὸ διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐκδιδόμεναι ἐκτελεσταὶ ἀτομικαὶ διοικητικαὶ πράξεις (ἄρθρον 7 παρ. 2 Ν. 702/1977).

2. Προσφυγὴ εἶναι δεκτὴ καὶ ἐπὶ παραλείψεως ἀρχῆς τινός, ὅπως προβῇ εἰς ὀφειλομένην νόμιμον ἐνέργειαν, ὁσάκις ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὴν ρύθμισις συγκεκριμένης σχέσεως δι' ἐκδόσεως ἐκτελεστῆς πράξεως, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 νομοθεσίας.

Θεωρεῖται ἀρνουμένη ἡ ἀρχὴ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν μετὰ τὴν ἄπρακτον παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης τυχὸν ἰδίας προθεσμίας, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὴν Διοίκησιν, ὑποχρεουμένην ὅπως χορηγῇ ἀτελῆ βεβαίωσιν περὶ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ταύτης. Προσφυγὴ ἀσκουμένη πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ρητὴ ἀρνητικὴ πρᾶξις τῆς Διοικήσεως, τῆς ὁποίας προηγήθη σιωπηρὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρνησις, λογίζεται συμπροσβαλλομένη διὰ τῆς κατὰ τῆς σιωπηρᾶς ἀρνήσεως ἀσκηθείσης, παραδεκτῶς κατὰ τ' ἀνωτέρω, προσφυγῆς, εἶναι δὲ πάντως αὐτοτελῶς προσβλητή, ἐφ' ὅσον δὲν ἠσκήθη παραδεκτῶς προσφυγὴ κατὰ τῆς σιωπηρᾶς ἀρνήσεως (ἄρθρ. 7 παρ. 2 Ν. 702/1977, 45 παρ. 4 Ν.Δ. 170/1973, 27 Ν. 702/1977).

3. Ἐὰν εἰς τὴν νομοθεσίαν, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ πρᾶξις, προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀσκήσεως ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, συνεπαγομένης ἔλεγχον τῆς πράξεως κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν οὐσίαν, ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἐνδικοφανοῦς ταύτης προσφυγῆς ἐκδιδομένης πράξεως (ἄρθρ. 7 παρ. 3 Ν. 702/1977).

4. Παρερχομένης τῆς τυχὸν διὰ τοῦ νόμου εἰδικῶς τασσομένης προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, ἢ τοιαύτης προθεσμίας μὴ τασσομένης, παρερχομένου ἀπράκτου τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐνδικαφανοῦς προσφυγῆς, ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται κατὰ τῆς διὰ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας τεκμαιρομένης ἀπορρίψεως τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς.

5. Ἡ τυχὸν μέχρι τῆς συζητήσεως ὁποτεδήποτε ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἀπόφασις λογίζεται συμπροσβαλλομένη διὰ τῆς κατὰ τῆς τεκμαιρομένης ἀπορρί-

ψεως ἀσκηθείσης προσφυγῆς, εἶναι δὲ πάντως καὶ αὐτοτελῶς προσβλητὴ διὰ προσφυγῆς.

Ἄρθρον 20.

Δικαίωμα προσφυγῆς.

1. Εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς δικαιοῦται πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον πρὸς τοῦτο (ἄρθρ. 7 παρ. 4 Ν. 702/1977).

2. Ὁσάκις ὑπὸ τῆς κειμένης περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως νομοθεσίας παρέχεται εἰς ἀσφαλιστικὸν φορέα ἡ εὐχέρεια προσβολῆς πράξεως ὀργάνου αὐτοῦ, ἐκδοθείσης μετ' ἄσκησιν ὑπὸ ἐνδιαφερομένου ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς καὶ ὑποκειμένης τοῦ λοιποῦ βάσει τοῦ Ν. 702/1977 εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ πρωτοδικείου, ἡ εὐχέρεια αὕτη διατηρεῖται, δύναται δὲ ὁ ἀσφαλιστικὸς φορεὺς νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ ὀργάνου του προσφυγὴν (ἄρθρ. 33 παρ. 4 Ν. 702/1977, παρ. 2 Ν. 733/1977).

3. Ἡ προσφυγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

Ἄρθρον 21.

Προθεσμία.

1. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως ἢ δημοσιεύσεως, ὁσάκις τοιαύτη νομίμως ἐπιβάλλεται, τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἤ, ἄλλως, ἀφ' ἧς ἔλαβε πλήρη γνῶσιν ταύτης ὁ προσφεύγων. Ἐπὶ παραλείψεων ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς παρελεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 παρ. 2 προθεσμίας (ἄρθρ. 7 παρ. 4 καὶ ἄρθρ. 31 Ν. 702/1977), ἐπὶ δὲ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 4, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς παρελεύσεως τῶν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἀναφερομένων προθεσμιῶν.

2. Ἐὰν διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ὁ δικαιούμενος εἰς προσφυγὴν ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀσκήσει ταύτην οἱ ἔχοντες ἔννομον συμφέρον καθολικοὶ ἢ εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτοῦ ἔχουν νέαν ἑξηκονθήμερον προθεσμίαν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου.

3. Ἡ προθεσμία παρεκτείνεται ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαμένοντας.

4. Πᾶσα διοικητικὴ προσφυγή, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 παρ. 3 ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, ὡς καὶ ἡ ἁπλῆ αἴτησις θεραπείας δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν πρᾶξιν ἢ πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχήν, διακόπτει τὴν προθεσμίαν ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς ἐπὶ τὸν ὁριζόμενον διὰ τὴν ἔκδοσιν σχετικῆς πράξεως χρόνον ἢ μὴ ὁριζομένου τοιούτου χρόνου, ἐπὶ 30 ἡμέρας ἢ μέχρι τῆς πρὸ τῆς παρόδου τῶν προθεσμιῶν τούτων κοινοποιήσεως ἢ πλήρους γνώσεως τῆς ἀπαντήσεως τῆς Διοικήσεως.

5. Ἡ προσφυγὴ δύναται ν' ἀσκηθῇ καὶ πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς πράξεως.

6. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 παρ. 4 τοῦ Νόμου 702/1977 (ἄρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 733/1977) προσφυγὴ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς εἰς τὸ ἁρμόδιον, κατὰ τὸν νόμον, πρὸς ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς ὄργανον περιελεύσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἐκδοθείσης πράξεως.

Ἄρθρον 22.

Περιεχόμενον τῆς προσφυγῆς.

1. Τὸ δικόγραφον τῆς προσφυγῆς δέον νὰ περιέχῃ πλέον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 53, 54 καὶ 66 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Κ.Φ.Δ. στοιχείων, τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν ἢ παράλειψιν, τοὺς συγκεκριμένους λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρείδεται αὕτη καὶ σαφῶς καθωρισμένον αἴτημα.

2. Ἐπὶ προσφυγῆς ἀσκουμένης ὑπὸ ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὸ ἄρθρον 33 παρ. 4 τοῦ Ν. 702/1977 (ἄρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 733/1977), τὸ δικόγραφον δέον νὰ περιέχῃ προσέτι τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τοῦ ἰδιώτου κατὰ τοῦ ὁποίου στρέφεται αὕτη.

3. Τὸ μὴ πληροῦν ἁπάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παραγράφου 1 δικόγραφον τῆς προσφυγῆς εἶναι ἄκυρον μόνον ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, αἱ ἐλλείψεις καθιστοῦν τοῦτο ἐντελῶς ἀόριστον καὶ ἀνεπίδεκτον δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 23.

Προσφυγὴ κατὰ συναφῶν πράξεων.

1. Διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου δύνανται νὰ προσβληθοῦν πλείονες πράξεις μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι συναφεῖς καὶ συντρέχει ἁρμοδιότης τοῦ δικαστηρίου ὡς πρὸς μίαν ἐξ αὐτῶν.

2. Προσφυγὴ κατὰ πράξεων μὴ συναφῶν εἶναι παραδεκτὴ μόνον ὡς πρὸς τὴν προτασσομένην εἰς τὸ δικόγραφον πρᾶξιν, ἀπαράδεκτος δὲ ὡς πρὸς τὰς λοιπάς. Ὡς πρὸς ἑκάστην τῶν πράξεων τούτων δύναται νὰ ἀσκηθῇ κατὰ χωρισμὸν τοῦ κοινοῦ δικογράφου μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως προσφυγή, ἡ ὁποία λογίζεται ἀσκηθεῖσα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀσκήσεως τῆς ἀρχικῆς προσφυγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 24.

Ἐνεργητικὴ νομιμοποίησις.

1. Εἰς ἄσκησιν τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως νομιμοποιεῖται ὁ ζημιωθεὶς καὶ οἱ καθολικοὶ ἢ εἰδικοὶ αὐτοῦ διάδοχοι.

2. Ὁ ἔχων ἔννομον συμφέρον πρὸς δικαστικὴν ἀναγνώρισιν περὶ ὑπάρξεως δικαιώματος ἀποζημιώσεως δύναται νὰ ἐγείρῃ περὶ τούτου ἀναγνωριστικὴν ἀγωγήν.

3. Οἱ δανεισταὶ τοῦ δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν δικαστικὴν προστασίαν, ἀσκοῦντες τὰ δικαιώματα τοῦ ὀφειλέτου των, πλὴν τῶν στενῶς συνδεομένων πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀσκεῖ ταῦτα.

Ἄρθρον 25.

Περιεχόμενον τῆς ἀγωγῆς.

Τὸ δικόγραφον τῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ περιέχῃ, πλέον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 53, 54 καὶ 66 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Κώδικος Φορολογ. Δικονομίας στοιχείων, τὴν παράνομον πρᾶξιν ἢ παράλειψιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέει ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ἀξίωσις, τοὺς συγκεκριμένους λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρείδεται αὕτη, σαφῆ ἔκθεσιν τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα θεμελιοῦν κατὰ νόμον τὴν ἀγωγὴν καὶ δικαιολογοῦν τὴν ἄσκησιν αὐτῆς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ ἐναγομένου καὶ σαφῶς καθωρισμένον αἴτημα.

Ἄρθρον 26.

Σώρευσις ἀγωγῆς καὶ προσφυγῆς.

Ἡ ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως ἐκ παρανόμου διοικητικῆς πράξεως δύναται νὰ ἑνωθῇ εἰς τὸ αὐτὸ δικόγραφον μετὰ τῆς προσφυγῆς τοῦ αὐτοῦ διαδίκου τῆς στρεφομένης κατὰ τῆς αὐτῆς πράξεως.

Ἄρθρον 27.

Ἀντικειμενικὴ σώρευσις ἀγωγῶν.

Πλείονες ἀγωγαὶ τοῦ αὐτοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου δύνανται νὰ ἑνωθοῦν εἰς τὸ αὐτὸ δικόγραφον α ὑπὸ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους δύνανται κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παρ. 1 νὰ ἀσκηθῇ προσφυγὴ κατὰ πλειόνων πράξεων, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ἄσκησις προσφυγῆς καὶ ἀγωγῆς. Συνέπειαι.

Ἄρθρον 28.

Ἄσκησις.

1. Ἡ προσφυγὴ καὶ ἡ ἀγωγὴ ἀσκοῦνται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου, μετὰ τριῶν κεκυρωμένων ἀντιγράφων, εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ πρωτοδικείου, συντασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως.

2. Ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου καταχωρίζει τὴν προσφυγὴν ἢ ἀγωγὴν εἰς τηρούμενον παρ' αὐτῇ βιβλίον, ὑποχρεοῦται δὲ ὅπως χορηγῇ βεβαίωσιν περὶ τῆς γενομένης καταθέσεως κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον βιβλίον καταχωρίζονται τὰ δικόγραφα τῶν παρεμβάσεων, τῶν προσθέτων λόγων καὶ τῶν αἰτήσεων ἀναστολῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 29.

Ἀπαράδεκτον δευτέρας προσφυγῆς ἢ ἀγωγῆς.

1. Δευτέρα προσφυγὴ παρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου κατὰ τῆς αὐτῆς διοικητικῆς πράξεως εἶναι ἀπαράδεκτος.

2. Μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἀγωγῆς καὶ μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἢ καταργήσεως τῆς δίκης εἶναι ἀπαράδεκτος ἑτέρα ἀγωγὴ περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιδίκου διαφορᾶς.

Ἄρθρον 30.

Περὶ προσθέτων λόγων.

1. Ἐπιτρέπεται ἐπὶ προσφυγῆς ἢ ἀγωγῆς ἡ ὑποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικογράφου, κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματείαν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, δέκα πέντε τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ προσφεύγοντος ἢ ἐνάγοντος, δι' ἐπιδόσεως κεκυρωμένου ἀντιγράφου εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 34 παρ. 7 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

2. Μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς ἢ ἀγωγῆς ἡ διερεύνησις ἢ ἐπέκτασις τοῦ αἰτήματος εἶναι ἀπαράδεκτος. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται ὁ ἐνάγων διὰ τοῦ δικογράφου τῶν προσθέτων λόγων νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ αἴτημα τῆς ἀγωγῆς ὡς πρὸς τὰ παρεπόμενα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 31.

Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως.

1. Ἡ ἄσκησις τῆς προσφυγῆς δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς ἂν ὁρίζεται ἄλλως.

2. Ὑποβληθείσης προσφυγῆς, ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν ἀρχὴ δύναται πάντοτε νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

3. Κατ' αἴτησιν τοῦ ἀσκήσαντος τὴν προσφυγὴν τὸ δικαστήριον δύναται, δι' ἀποφάσεως του ἠτιολογημένης, ἐκδιδομένης ἐν συμβουλίῳ, νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως, μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς προσφυγῆς.

4. Ἡ αἴτησις, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου μετὰ τριῶν ἀντιγράφων, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τοὺς κατὰ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν δυναμένους νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀναστολὴν εἰδικοὺς λόγους. Ἀντίγραφον ταύτης, κοινοποιεῖται κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 7 παρ. 3 καὶ 4, εἰς τὴν Διοίκησιν, ἵνα διαβιβάσῃ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως καὶ παράσχῃ σχετικὰς πληροφορίας ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου προθεσμίας.

5. Ἡ ἀναστολὴ χορηγεῖται μόνον ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως δύναται νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν προσφεύγοντα ὑλικὴ ἢ ἠθικὴ βλάβη ἀνεπανόρθωτος ἢ δυσχερῶς δυναμένη νὰ ἐπανορθωθῇ εἰς περίπτωσιν ἀκυρώσεως τῆς πράξεως. Τοιαύτην βλάβην δὲν συνιστᾷ κατ' ἀρχὴν ἡ χρηματικὴ μόνον ζημία αὐτοῦ.

6. Δὲν χωρεῖ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως πράξεων ἀρνητικοῦ περιεχομένου ἢ παραλείψεων.

7. Ἀποκλείεται ἡ χορήγησις ἀναστολῆς ἐφ' ὅσον ἀντίκειται αὕτη εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον ἢ δύναται νὰ δημιουργήσῃ προσκόμματα εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Διοικήσεως.

8. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐγκαίρου ἀποστολῆς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, δύναται νὰ χορηγηθῇ προσωρινὴ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως τῆς πράξεως, τοῦ δικαστηρίου ἐπιφυλασσομένου νὰ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἀποστολὴν τοῦ φακέλλου καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ζητουμένης ἀναστολῆς ἀπόψεων αὐτῆς.

9. Ὁ προσφεύγων, ὁ παρεμβαίνων καὶ ἡ Διοίκησις δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἐπικαλούμενοι νέους λόγους ἢ προσάγοντες νέα στοιχεῖα.

Ἄρθρον 32.

Οὐσιαστικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγωγῆς.

1. Ἀσκηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τῆς ἀγωγῆς, τὰ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον καθοριζόμενα ὡς ἐπερχόμενα ἐκ τῆς ἐγέρσεώς της ἀποτελέσματα ἐπέρχονται μόνον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης εἰς τὸν ἐναγόμενον.

2. Πρὸς τοῦτο, ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 παρ. 1 ἐνεργουμένης ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας κοινοποιήσεως, δύναται καὶ ὁ ἐνάγων νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐναγόμενον κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς κατατεθείσης ἀγωγῆς μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς πράξεως καταθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Προπαρασκευὴ καὶ διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως
Διακοπή, ἐπανάληψις καὶ κατάργησις τῆς δίκης.

Ἄρθρον 33.

Ὁρισμὸς εἰσηγητοῦ καὶ δικασίμου.

Κατατεθείσης τῆς προσφυγῆς ἢ ἀγωγῆς ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ὁρίζει διὰ πράξεώς του εἰσηγητὴν ἕνα ἐκ τῶν δικαστῶν, ὡς καὶ τὴν δικάσιμον, ἐντελλόμενος τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνακοίνωσιν τῆς δικογραφίας.

Ὁ πρόεδρος δύναται ὁποτεδήποτε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν εἰσηγητὴν καὶ προφορικῶς δι' ἑτέρου ἢ νὰ ὁρίσῃ δικάσιμον συντομωτέραν τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 34.

Κοινοποίησις δικογράφου.

1. Ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, ἀντίγραφον τοῦ κατατεθέντος δικογράφου, μετὰ μνείας τῆς χρονολογίας καταθέσεως, καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πράξεως αὐτοῦ κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου εἰς τοὺς καθ' ὧν τοῦτο στρέφεται, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 7 παρ. 3 καὶ 4 ὁριζόμενα.

2. Ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ πράξεως νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἐγκριθείσης διὰ πράξεως τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τούτου ὀργάνου, ὡς καὶ ἐπὶ ἀγωγῆς ἐκ τοιαύτης πράξεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 3 καὶ 4 ὁριζόμενα πρὸς τὸ νομικὸν πρόσωπον καὶ τὸ Δημόσιον, καθισταμένους ἀμφοτέρους κυρίους διαδίκους.

3. Ἐπὶ προσφυγῆς ἀσκουμένης ὑπὸ φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 33 παρ. 4 τοῦ Ν. 702/1977 ἄρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 733/1977), ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν καθ' οὗ αὕτη.

4. Εἰς τὸν προσφεύγοντα ἢ ἐνάγοντα κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς πράξεως τοῦ προέδρου.

5. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται δύο μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου. Τὴν προθεσμίαν ταύτην ὁ πρόεδρος δύναται νὰ συντάμῃ ἐν περιπτώσει κατεπείγοντος.

6. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους κοινοποίησις τῆς πράξεως τοῦ προέδρου ἐπέχει θέσιν κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

7. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, ἐὰν οἱ διάδικοι παρίστανται καὶ δὲν ἀντιλέγουν, τὸ δικαστήριον χωρεῖ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐτηρήθησαν αἱ περὶ κοινοποιήσεων διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 35.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ.

1. Ὁ ὁρισθεὶς εἰσηγητὴς ἐπιμελεῖται τῆς συγκεντρώσεως παντὸς στοιχείου, χρησίμου κατὰ τὴν κρίσιν του, διὰ τὴν

οὐσιαστικὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς τρόπον ὥστε μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ὁ φάκελλος τῆς ὑποθέσεως νὰ εἶναι πλήρης διὰ τὴν ἔκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται πρὸς τούτοις νὰ καλῇ ἐγγράφως τοὺς διαδίκους πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων ἢ πληροφοριῶν καὶ νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς αὐτοὺς τὴν προσαγωγὴν ἐλλειπόντων ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων χρησίμων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φακέλλου.

3. Αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰς ὁποίας ἀπευθύνεται ὁ εἰσηγητὴς διὰ τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων καὶ πληροφοριῶν, χρησίμων διὰ τὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀποστολὴν τούτων, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τασσομένης προθεσμίας.

Ἄρθρον 36.

Ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως.

1. Τὸ καθ' οὗ ἡ προσφυγὴ ἢ ἀγωγὴ Δημόσιον ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ὑποχρεοῦται ὅπως προβάλλει τοὺς ἰσχυρισμούς του καὶ ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις του ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν προβαλλομένων λόγων, διευκρινιζομένου σαφῶς τοῦ συναφοῦς πρὸς ἕκαστον λόγον πραγματικοῦ μέρους.

2. Ἡ ἔκθεσις αὕτη μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου πρέπει νὰ διαβιβάζεται εἰς τὸν ὁρισθέντα εἰσηγητὴν ἀμελλητί, πάντως δὲ τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου. Ἐὰν ἐχώρησε σύντμησις προθεσμίας κατὰ τὸ ἄρθρον 34 παρ. 5 ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ὁρίζεται εἰς δέκα ἡμέρας.

Ἄρθρον 37.

Συνέπειαι μὴ ἀποστολῆς τοῦ φακέλλου.

Ἡ παράλειψις τῆς ἐγκαίρου πρὸς τὸ δικαστήριον ἀποστολῆς τῶν ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἄρθρων προβλεπομένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν, ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως, συνιστᾷ πειθαρχικὸν παράπτωμα τῶν πρὸς τοῦτο ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, τῆς πειθαρχικῆς διώξεως προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 38.

Ἐγγραφὴ εἰς τὸ πινάκιον, ἔκθεμα, συζήτησις, διακοπὴ καὶ ἐπανάληψις δίκης.

1. Ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ πινάκιον, τὸ ἔκθεμα τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων καὶ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 86 παρ. 1, 88 ἕως 93,94 παρ. 1 καὶ 2, 96 ἕως 101 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

2. Ὡς πρὸς τὴν διακοπὴν καὶ ἐπανάληψιν τῆς δίκης, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 102 ἕως 104 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας καὶ τοῦ ἄρθρου 286 περιπτ. δ' τοῦ Κώδ. Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 39.

Συνεκδίκασις.

Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ διατάσῃ τὴν συνεκδίκασιν πλειόνων προσφυγῶν ἢ ἀγωγῶν ἐάν, κατὰ τὴν κρίσιν του, διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης.

Ἄρθρον 40.

Κατάργησις τῆς δίκης ἐπὶ προσφυγῆς.

1. Ἐὰν μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις ἀνεκλήθη, ἠκυρώθη ἢ ἐξηφανίσθη, ἡ δίκη καταργεῖται.

2. Ὁμοίως ἡ δίκη καταργεῖται ἐὰν μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις ἔπαυσεν ἰσχύουσα ἐξ οἱουδήποτε λόγου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀσκήσας ταύτην ἐπικαλῆται ἰδιαίτερον ἔννομον συμφέρον δικαιολογοῦν τὴν συνέχισιν αὐτῆς

3. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς, ἐπαγομένη κατάργησιν τῆς δίκης, ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἡ παραίτησις γίνεται διὰ δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου ἢ προφορικῶς ἐπ' ἀκροατηρίου, εἴτε ὑπὸ πληρεξουσίου ἔχοντος εἰδικὸν πληρεξούσιον, εἴτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προσφεύγοντος. Παραίτησις γίνεται ἐπίσης καὶ διὰ δηλώσεως τοῦ προσφεύγοντος ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ἐὰν ἀντίγραφον τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως περιέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

5. Παραίτησις δι' ἐγγράφου δηλώσεως εἰς τὴν γραμματείαν ἢ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὑποβαλλομένη ἢ περιερχομένη εἰς τὸ δικαστήριον πρὸ τοῦ καθορισμοῦ δικασίμου, γίνεται δεκτὴ διὰ πράξεως τοῦ προέδρου, ὁ ὁποῖος εἰς περίπτωσιν οἱασδήποτε ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς δηλώσεως, δύναται νὰ εἰσάγῃ ταύτην εἰς τὸ δικαστήριον.

6. Παραίτησις περιέχουσα ὅρους ἢ αἱρέσεις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

7. Ἀνάκλησις γενομένης παραιτήσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

8. Προσφυγὴ ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς ὁποίας ἐχώρησε παραίτησις θεωρεῖται ὡς μὴ ἀσκηθεῖσα.

Ἄρθρον 41.

Κατάργησις τῆς δίκης ἐπὶ ἀγωγῆς.

1. Ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τῆς ἐπὶ ἀγωγῆς δίκης διὰ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ, διὰ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ διὰ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀσκηθέντος δικαιώματος ἀφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἄρθρα 293,294,295 παρ. 1 καὶ 296 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικονομίας καὶ αἱ διατάξεις τῶν παρ. 4 ἕως 8 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Ὁ ἐναγόμενος δύναται διὰ ρητῆς δηλώσεως νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀγωγὴν ἀναγνωρίζων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ δι' αὐτῆς ἀσκηθὲν δικαίωμα, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 42.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως, τὴν ἐλευθέραν ἐκτίμησιν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων καὶ τὴν συντηρητικὴν ἀπόδειξιν, ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ ἄρθρα 121,122,124 καὶ 129 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 43.

Ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι ἡ αὐτοψία, ἡ πραγματογνωμοσύνη, τὰ ἔγγραφα, ἡ ὁμολογία καὶ αἱ ἐξηγήσεις τῶν διαδίκων, οἱ μάρτυρες καὶ τὰ δικαστικὰ τεκμήρια.

Ἄρθρον 44.

Προαπόδειξις.

1. Ἡ δι' ἐγγράφου, μαρτυρικῶν καταθέσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 49 καὶ διὰ δικαστικῶν τεκμηρίων προαπόδειξις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς διαδίκους. Οὗτοι ὀφείλουν νὰ προσκομίζουν ταῦτα εἰς τὸν εἰσηγητὴν ἐγκαίρως, εἰς τρόπον ὥστε ὁ φάκελλος τῆς ὑποθέσεως νὰ εἶναι κατὰ τὴν συζήτησιν πλήρης πρὸς ἔκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

2. Τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα προσαγόμενα ὑπὸ τῶν διαδίκων μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν εἶναι ἀπαράδεκτα, ἐκτὸς ἄν, κατὰ τὴν εἰδικῶς ᾐτιολογημένην κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἡ ἔγκαιρος προσαγωγὴ αὐτῶν ἦτο ἀδύνατος.

Ἄρθρον 45.

Συμπλήρωσις ἀποδείξεων, ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως.

Ὡς πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀποδείξεων ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 95 παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀποδείξεως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 126 παρ. 2 καὶ 127 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

"Αρθρον 46.

Δικαίωμα παραστάσεως διαδίκου.

Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, καλούμενοι πρὸ δέκα ἡμερῶν ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου δικαστοῦ.

"Αρθρον 47.

Αὐτοψία καὶ πραγματογνωμοσύνη.

Ὡς πρὸς τὴν αὐτοψίαν καὶ τὴν πραγματογνωμοσύνην ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 130 ἕως 142 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

"Αρθρον 48.

"Εγγραφα.

1. Τὰ προσαγόμενα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἔγγραφα πρέπει νὰ εἶναι συντεταγμένα κατὰ τὸν τύπον, τὸν καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ διέποντος τὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

2. Μὴ ὁρίζοντος ἄλλως τοῦ οἰκείου νόμου, ἰσχύουν ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν περὶ τῆς συστάσεως, μεταθέσεως, ἀλλοιώσεως ἢ καταργήσεως δικαιωμάτων ἢ ἐννόμων σχέσεων οἱ κανόνες τοῦ κοινοῦ δικαίου.

3. Ὡς πρὸς τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν διὰ τούτων ἀπόδειξιν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἄρθρα 144 καὶ 146 ἕως 149 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

"Αρθρον 49.

Καταθέσεις μαρτύρων κατὰ τὴν προδικασίαν.

1. Οἱ διάδικοι πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των διὰ μαρτύρων ὀφείλουν νὰ προσάγουν προαποδεικτικῶς κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 44 ὁριζόμενα, εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως, ἐνόρκους μαρτυρικὰς καταθέσεις.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταθέσεις λαμβάνονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς κατοικίας τοῦ μάρτυρος, κατόπιν προηγουμένης, μερίμνῃ τοῦ διαδίκου, κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, πρὸ δέκα τοὐλάχιστον ἡμερῶν, κλήσεως περιεχούσης τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως, τὴν προσφυγὴν ἢ ἀγωγὴν εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ ἐξέτασις, περιγραφὴν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν περὶ ὧν θὰ ἐξετασθοῦν οἱ μάρτυρες, ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν.

3. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων διεξάγεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 156 παρ. 2 ἕως 6 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας, παρισταμένων, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμοῦν, τῶν διαδικων, δυναμένων νὰ ἀπευθύνουν ἐρωτήσεις πρὸς αὐτούς.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ Κωδ. Πολ. Δικονομίας ἢ ἄλλων νόμων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων ἢ σχέσεων ἀποκλείεται ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἔχουν καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν. Ὡς πρὸς τοὺς λόγους ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀπαλλαγῆς τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 155 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

"Αρθρον 50.

Ἀπόφασις περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων.

Τὸ δικαστήριον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάσσῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων, πλὴν τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἀποκλείεται ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων ἢ σχέσεων ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἄρθρων 152 ἕως 157 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

"Αρθρον 51.

Δικαστικὰ τεκμήρια.

"Οταν ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἀποκλείεται, δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διὰ δικαστικῶν τεκμηρίων.

"Αρθρον 52.

Ὁμολογία-ἐξηγήσεις τῶν διαδίκων.

Ὡς πρὸς τὴν ὁμολογίαν καὶ τὰς ἐξηγήσεις τῶν διαδίκων ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 150 καὶ 151 τοῦ Κωδ. Φορολογ. Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

"Αρθρον 53.

"Ορια ἐλέγχου τῆς πράξεως - Λόγοι ἀκυρώσεως.

1. Τὸ δικαστήριον κρίνει περὶ τοῦ κύρους τῆς διοικητικῆς πράξεως κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν οὐσίαν.

2. Λόγοι ἀκυρώσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως εἶναι:

α) ἀναρμοδιότης τῆς ἐκδούσης τὴν πρᾶξιν διοικητικῆς ἀρχῆς,

β) παράβασις οὐσιώδους τύπου διατεταγμένου περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς πράξεως,

γ) παράβασις κατ' οὐσίαν διατάξεώς τινος τοῦ νόμου,

δ) ἐσφαλμένη οὐσιαστικὴ ἐκτίμησις περὶ τῆς συνδρομῆς ἢ μὴ πραγματικῶν περιστατικῶν,

ε) κακὴ χρῆσις τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας τῆς διοικήσεως καὶ

στ) κατάχρησις ἐξουσίας, ὁσάκις πρᾶξίς τις τῆς διοικήσεως φέρει μὲν καθ' ἑαυτὴν πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς νομιμότητος, γίνεται ὅμως πρὸς σκοπὸν καταδήλως ἄλλον παρὰ τὸν δι' ὃν ἐνομοθετήθη.

"Αρθρον 54.

"Εκτασις τῆς ἐξουσίας τοῦ δικαστηρίου.

1. Συντρέχοντος λόγου ἀκυρώσεως, τὸ δικαστήριον ἐπὶ μὲν προσφυγῆς ἀκυροῖ ἢ τροποποιεῖ τὴν διοικητικὴν πρᾶξιν ἐπὶ δὲ ἀγωγῆς ἐπιδικάζει εἰς τὸν ἐνάγοντα τὴν ἐκ τῆς παρανόμου πράξεως ἐπελθοῦσαν εἰς αὐτὸν ζημίαν.

2. Τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ μόνον κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων καὶ ἀποφαίνεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸ αἰτήσεων.

"Αρθρον 55.

Ἐφαρμοστέαι περὶ τῶν ἀποφάσεων διατάξεις.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ περὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων διατάξεις τῶν ἄρθρων 106 ἕως 108, 109 (πλὴν τοῦ περὶ δικαστικῆς δαπάνης τελευταίου ἐδαφίου) καὶ 110 ἕως 118 τοῦ Κώδικος Φορολογ. Δικονομίας.

"Αρθρον 56.

Συνέπειαι ἀποφάσεως ἐπὶ προσφυγῆς.

1. Ἡ δεχομένη τὴν προσφυγὴν ἀπόφασις, ἀπαγγέλλει τὴν ἀκύρωσιν ἢ τροποποίησιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως καὶ ἰσχύει ἔναντι πάντων.

2. Ἡ ἀπόρριψις τῆς προσφυγῆς δὲν ἀποκλύει τὴν ἄσκησιν νέας προσφυγῆς κατὰ τῆς ἰδίας πράξεως παρ' ἑτέρου δικαιουμένου πρὸς τοῦτο.

3. Ἐπὶ παραλείψεων τὸ δικαστήριον, δεχόμενον τὴν προσφυγὴν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὀφειλομένης ἐνεργείας.

4. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφοῦνται κατὰ τὰς ἑκάστοτε περιπτώσεις διὰ θετικῆς ἐνέργειας πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ ἀπέχουν ἀπὸ πάσης ἐνεργείας ἀντιτιθεμένης πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κριθέντα. Ὁ παραβάτης, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 259 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος διώξεως, ὑπέχει καὶ προσωπικὴν εὐθύνην πρὸς ἀποζημίωσιν.

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου, ἀκυρωτικαὶ καὶ ἀπορριπτικαί, ἀποτελοῦν μεταξὺ τῶν διαδίκων δεδικασμένον, ἰσχῦον καὶ εἰς πᾶσαν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς ὑπόθεσιν ἢ διαφοράν, κατὰ τὴν ὁποίαν προέχει τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κριθὲν διοικητικῆς φύσεως ζήτημα.

"Αρθρον 57.

Δεδικασμένον ἐξ ἀποφάσεων ἐπὶ ἀγωγῆς.

1. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ διαφορῶν συνεπείᾳ ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα παρανόμου πράξεως τῆς διοικήσεως κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἠσκήθη ἔφεσις, ὡς καὶ αἱ ἐπὶ ἐφέσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐκδιδόμεναι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων, εἶναι

ίδικοι καὶ ἀποτελοῦν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ δι' αὐτῶν κρι- τα ζητήματα, δεδικασμένου ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν διαδίκων καὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἢ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς γενομένων καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων αὐτῶν.

2. Τὸ δεδικασμένον ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν προταθεισῶν ἐνστάσεων, ὡς καὶ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἠδύναντο νὰ προταθοῦν ἀλλὰ δὲν ἐπροτάθησαν.

3. Τὸ δεδικασμένον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ φακέλλου προκύπτει ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 58.

Δεδικασμένον ἐξ ἀποφάσεων ἄλλων δικαστηρίων.

Περὶ τοῦ δεδικασμένου ἐξ ἀποφάσεων ἄλλων δικαστηρίων ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 120 τοῦ Κ.Φ.Δ., περὶ δὲ τοῦ δεδικασμένου ἐξ ἀποφάσεων ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων τὸ ἄρθρον 323 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 59.

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων.

1. Αἱ τελεσίδικοι καὶ αἱ προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδικάζονται χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις ἀποτελοῦν τίτλον ἐκτελεστὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 904 τοῦ Κ. Πολ. Δ. Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος τοῦ ἄρθρου 918 Κωδ. Πολ. Δικονομίας περιάπτεται εἰς αὐτὰς ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐκδόσαντος ταύτας δικαστηρίου.

2. Τὸ ἑκάστοτε ἐπιτρεπτὸν τῆς δυνάμει τοιούτου τίτλου ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ περαιτέρω διαδικασία διέπονται ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐπὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐπιδικαζουσῶν χρηματικὰς ἀπαιτήσεις ἀποφάσεων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγωνται καὶ αἱ σχετικαὶ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκαι.

3. Προκειμένου περὶ ἐπιδικαζομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου χρηματικῶν ποσῶν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν εἰδικὴν νομοθεσίαν περὶ ἑκάστου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Ἔνδικα μέσα.

Ἄρθρον 60.

Δικόγραφον καὶ κατάθεσις αὐτοῦ.

1. Τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς, ἐφέσεως, ἀναθεωρήσεως καὶ τριτανακοπῆς κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἀσκοῦνται ἐντὸς τῆς ὁριζομένης δι' ἕκαστον τούτων προθεσμίας διὰ δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

2. Τὸ δικόγραφον πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ στοιχεῖα παντὸς δικογράφου, μνείαν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τοὺς προβαλλομένους κατ' αὐτῆς καὶ θεμελιοῦντας τὸ ἔνδικον μέσον συγκεκριμένους λόγους καὶ αἴτημα, κατατίθεται δὲ μετὰ τριῶν ἀντιγράφων.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 158 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Κ.Φ.Δ.

Ἄρθρον 61.

Δὲν ἔχουν ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἡ προθεσμία τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῶν δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 70.

Ἄρθρον 62.

Παρέκτασις προθεσμίας.

1. Ἐὰν ὁ δικαιούμενος εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς ἡ προθεσμία ἀσκήσεως αὐτοῦ παρεκτείνεται ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας.

2. Ἐὰν διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ὁ δικαιούμενος εἰς ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀσκήσει τοῦτο, οἱ ἔχοντες ἔννομον συμφέρον καθολικοὶ ἢ εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτοῦ ἔχουν νέαν ἑξηκονθήμερον προθεσμίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου.

Ἄρθρον 63.

Παράβολον.

1. Διὰ τὸ παραδεκτὸν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 60 ἐνδίκων μέσων πρέπει νὰ καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων παράβολον ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἀπαλλάσσεται τὸ Δημόσιον.

2. Ἐὰν μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως δὲν καταβληθῇ παράβολον ἢ καταβληθῇ ἐλλιπές, τὸ ἔνδικον μέσον ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτον.

3. Ἐὰν τὸ ἔνδικον μέσον ἀπορριφθῇ τὸ κατατεθὲν παράβολον περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον. Ἐὰν γίνῃ δεκτὸν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀσκήσαντα τοῦτο καὶ ἂν τὸ δικαστήριον δὲν διέταξε τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 64.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ κανόνων ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς καὶ τῆς ἀγωγῆς.

Αἱ περὶ ὁρισμοῦ δικασίμου καὶ εἰσηγητοῦ, ὡς καὶ αἱ περὶ ἐκδικάσεως ἐν γένει τῆς προσφυγῆς καὶ τῆς ἀγωγῆς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδίκων μέσων, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῶν ἐφεξῆς εἰδικῶν περὶ ἑκάστου ἐνδίκου μέσου διατάξεων.

Ἄρθρον 65.

Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας.

1. Εἰς ἀνακοπὴν ὑπόκειται πᾶσα ἐρήμην ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις, ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν παρέστη εἰς τὴν συζήτησιν ὡς μὴ κλητευθεὶς παντάπασι, κατὰ παράβασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 34 διατάξεων, ἢ ὡς μὴ κλητευθεὶς προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως.

2. Ἀνακοπὴ μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 162 παρ. 2 καὶ 3, 163 παρ. 1 καὶ 3 καὶ 164 τοῦ Κώδικος Φορολογ. Δικονομίας.

4. Τὸ δικαστήριον, δεχόμενον τὴν ἀνακοπὴν ἐξαφανίζει τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν καὶ δικάζει ἐπὶ τῆς προσφυγῆς. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀπορρίψῃ τὴν προσφυγὴν ἡ ὁποία εἶχε γίνει δεκτὴ διὰ τῆς ἐξαφανιζομένης ἀποφάσεως, ἀναβιοῖ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἡ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀκυρωθεῖσα πρᾶξις.

Ἄρθρον 66.

Ἀποφάσεις ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν.

1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ διαφορῶν ἐξ ἀγωγῶν περὶ ἀποζημιώσεως (ἄρθρ. 7 παρ. 5 Ν. 702/1977). Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐν μέρει ὁριστική, δὲν χωρεῖ ἔφεσις οὔτε κατὰ τῶν ὁριστικῶν αὐτῆς διατάξεων πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς διαφορᾶς.

2. Ἐκκαλουμένης τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, θεωροῦνται συνεκκληθεῖσαι καὶ αἱ προεκδοθεῖσαι μὴ ὁριστικαὶ καὶ ἂν δὲν ἀπευθύνεται ρητῶς κατ' αὐτῶν ἡ ἔφεσις.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 τοῦ Ν. 702/1977 διαφορῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν (ἄρθρον 8 παρ. 1 Ν. 702/1977).

Ἄρθρον 67.

Δικαίωμα ἐφέσεως.

1. Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχουν ἐφ' ὅσον ἡττήθησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι καὶ οἱ μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἀγωγῆς εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν.

2. Ἔφεσιν δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ νικήσας διάδικος, ἐφ' ὅσον ἔχει ἔννομον συμφέρον.

3. Δευτέρα ἔφεσις παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον, δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 68.

Προθεσμία, ὑπογραφή, κατάθεσις τῆς ἐφέσεως. Παράστασις εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην.

1. Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν, τὴν κατάθεσιν τῆς ἐφέσεως καὶ τὴν περαιτέρω διαβίβασιν αὐτῆς εἰς τὸ ἐφετεῖον ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 167 καὶ 168 παρ. 2,3 καὶ 6 τοῦ Κώδικος Φορολ. Δικονομίας.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἐνώπιον τῶν ἐφετείων διαδικασίας.

Ἄρθρον 69.

Μεταβιβαστικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως.

1. Διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως ἡ ὑπόθεσις μεταβιβάζεται εἰς τὸ ἐφετεῖον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δι' αὐτῆς προβαλλομένας αἰτιάσεις κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως.

2. Τὸ ἐφετεῖον καὶ ἄνευ εἰδικοῦ περὶ τούτου λόγου ἐφέσεως, ἐρευνᾷ αὐτεπαγγέλτως τὸ νόμῳ βάσιμον καὶ τὸ ὡρισμένον τῆς ἀγωγῆς. Ἐὰν ἡ ἀγωγὴ ἐγένετο δεκτὴ ἢ ἀπερρίφθη κατ' οὐσίαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ τὸ ἐφετεῖον κρίνῃ ὅτι ἡ ἀγωγὴ εἶναι νόμῳ ἀβάσιμος ἢ ἀόριστος, ἐξαφανίζεται ἡ ἀπόφασις καὶ ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή.

Ἄρθρον 70.

Ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως.

1. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως, ὡς καὶ ἡ ἐκπροθέσμως καὶ προσηκόντως ἀσκηθεῖσα ἔφεσις ἐπάγονται ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Δύναται οὐχ ἧττον τὸ πρωτοδικεῖον κατ' ἐξαίρεσιν νὰ κηρύξῃ, αἰτήσει τῶν διαδίκων, τὴν ἀπόφασίν του προσωρινῶς ἐκτελεστήν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὁσάκις, κατὰ τὴν ἠτιολογημένην κρίσιν αὐτοῦ, συντρέχουν ἀποδεδειγμένως ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου ἐξαιρετικοὶ λόγοι συνηγοροῦντες πρὸς τοῦτο, ὡς καὶ ὁσάκις ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐκτελέσεως θέλει ἐπιφέρει ἀνεπανόρθωτον ζημίαν εἰς τὸν νικῶντα διάδικον.

3. Τὸ ἐφετεῖον δύναται νὰ κηρύξῃ τὸ πρῶτον, τὴν ἐκκληθεῖσαν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως.

4. Ἐπὶ ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστῶν ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν, πλὴν ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ τρίτου.

5. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα διαρκεῖ μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἢ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον καταργήσεως τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης.

6. Αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως προσωρινῆς ἐκτελέσεως διατάξεις τοῦ Κώδ. Πολ. Δικονομίας ἢ ἑτέρων νόμων δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 71.

Ἀντέφεσις.

1. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως νὰ ἀσκήσῃ ἀντέφεσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ μεταβιβαστικοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐφέσεως καὶ ἂν ἔτι ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν ἢ παρητήθη τῆς ἐφέσεως.

2. Ἡ ἀντέφεσις ἀσκεῖται μόνον δι' ἰδίου δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ ἐφετείου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἄρθρων 30 καὶ 63.

3. Ἐὰν ἀπορριφθῇ ἡ ἔφεσις ὡς ἐκπρόθεσμος ἢ ἀπαράδεκτος ἢ τυπικῶς ἄκυρος ἀπορρίπτεται καὶ ἡ ἀντέφεσις, πλὴν ἂν ἠσκήθη διαρκούσης τῆς διὰ τὸν ἀντεκκαλοῦντα προθεσμίας τῆς ἐφέσεως, ὅτε ἰσχύει ὡς αὐτοτελὴς ἔφεσις. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἐφέσεως ἢ ἡ ἀπόρριψις ταύτης ὡς ἀβασίμου δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἀντέφεσιν.

Ἄρθρον 72.

Πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως.

Πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ μεταβιβαστικοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθοῦν κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 30.

Ἄρθρον 73.

Νέοι ἰσχυρισμοί-Λόγοι ἀπαραδέκτου ἐφέσεως.

Ὡς πρὸς τοὺς ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου νέους ἰσχυρισμοὺς καὶ τοὺς λόγους ἀπαραδέκτου τῆς ἐφέσεως ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 172 καὶ 173 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 74.

Ἀπαράδεκτον νέων αἰτήσεων κατ' ἔφεσιν.

1. Εἶναι ἀπαράδεκτος τὸ πρῶτον εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην ἡ ὑποβολὴ νέας αἰτήσεως, ὡς καὶ πᾶσα μεταβολὴ τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ αἰτήματος τῆς ἀγωγῆς καὶ ἂν ἔτι συναινῇ ὁ ἀντίδικος.

Τὸ ἀπαράδεκτον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἐφέσεως ἢ τῶν προσθέτων λόγων ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων διὰ παρεπομένας ἀπαιτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἢ αἰτήσεων περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως κατάστασιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀποδεικνυομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον δεχόμενον ὁριστικῶς καὶ κατ' οὐσίαν τὴν ἔφεσιν καὶ ἀπορρίπτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν, διατάσσει κατ' αἴτησιν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐξαφανισθείσης ἢ μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν.

Ἄρθρον 75.

Ἀπόφασις ἐπὶ ἐφέσεως.

1. Βασίμου κριθέντος τινὸς τῶν λόγων ἐφέσεως, τὸ ἐφετεῖον ἐξαφανίζει ἢ μεταρρυθμίζει κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου, κρίνον δὲ ἅμα περαιτέρω τὴν ὑπόθεσιν, δέχεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγήν.

2. Ἐὰν τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως κρίνεται ἐσφαλμένον, ἀλλὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ὀρθόν, τὸ ἐφετεῖον ἀντικαθιστᾷ τὰς αἰτιολογίας καὶ ἀπορρίπτει τὴν ἔφεσιν.

3. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξαφανίζεται λόγῳ ἀναρμοδιότητος τοῦ πρωτοδικείου, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον μόνον ἐὰν τοῦτο δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικάσαντος τὴν ἔφεσιν δικαστηρίου. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ ἐφετεῖον κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ τὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 76.

Μὴ χειροτεύρευσις τῆς θέσεως τοῦ ἐκκαλοῦντος.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 69 παρ. 2, τὸ δικάζον τὴν ἔφεσιν δικαστήριον δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος, ἐκτὸς ἐὰν ἠσκήθη ἔφεσις ἢ ἀντέφεσις καὶ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν τὸ ἐφετεῖον μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως δικάζῃ τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν.

Ἄρθρον 77.

Ἀναθεώρησις.

1. Ἡ ἀναθεώρησις ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν α) ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ψευδοῦς καταθέσεως μάρτυρος, ἐπὶ ψευδοῦς ἐκθέσεως ἢ καταθέσεως πραγματογνώμονος ἢ ἐπὶ πλαστῶν ἢ νοθευμένων ἐγγράφων. ἐφ' ὅσον τὰ περιστατικὰ ταῦτα προκύπτουν ἐξ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου καὶ β) ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως πολιτικοῦ, ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ

δικαστηρίου ἡ ὁποία ἀνετράπη ἀμετακλήτως μετὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν.

2. Ἡ πρὸς ἄσκησιν αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως προθεσμία εἶναι ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀρχομένη εἰς τὴν περίπτωσιν α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀφ' ἧς κατέστη ἀμετάκλητος ἡ ἀπόφασις τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν β' αὐτῆς ἀφ' ἧς ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναθεώρησιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς θεμελιούσης τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

3. Ἐὰν τὰ γεγονότα τῆς προηγουμένης παραγράφου προηγήθησαν τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἡ προθεσμία τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἄρχεται ἀπὸ ταύτης.

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 167 τοῦ Κώδικος Φορολογ. Δικονομίας ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

5. Πρόσθετοι λόγοι ἀναθεωρήσεως ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκηθοῦν κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 30 ὁριζόμενα.

6. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπὶ ἀναθεωρήσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 173, 176, 177, 182 καὶ 183 τοῦ Κώδικος Φορολ. Δικονομίας καὶ τοῦ ἄρθρου 65 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 78.

Τριτανακοπή.

1. Τρίτος, βλαπτόμενος ἐκ τῆς ἐπὶ προσφυγῆς ἐκδιδομένης καὶ ἀκυρούσης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν διοικητικὴν πρᾶξιν ἀποφάσεως, δικαιοῦται νὰ ἀνακόψῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὴν δικαστηρίου ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀφ' ἧς ἄλλως πως ἔλαβε γνῶσιν αὐτῆς.

2. Στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἀνακοπῆς ὁ τρίτος εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ ἤθελε κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον τῆς προσφυγῆς μετὰ σημειώσεως τῆς δικασίμου, εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶς κατὰ τὴν συζήτησιν παρεμβάς.

Ἄρθρον 79.

Ἀναίρεσις.

Ὡς πρὸς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ περὶ ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 80.

Τέλη.

1. Αἱ διατάξεις περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῆς ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διαδικασίας (ἄρθρον εἰκοστὸν πρῶτον τοῦ Ν. 4125/1960, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 221/1975) ἰσχύουν καὶ ἐπὶ παντὸς ἐν γένει δικογράφου ἀφορῶντος εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένας διαφοράς. Ὡσαύτως ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διαδικασίαν αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν εἰδικῶν τελῶν καὶ ἐνσήμων.

2. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ ἀγωγή, ἡ τριτανακοπὴ καὶ ἡ κυρία παρέμβασις λογίζονται ὡς προσφυγή, ἡ δὲ ἀντέφεσις ὡς ἔφεσις.

Ἄρθρον 81.

Δικαστικὸν ἔνσημον.

1. Διὰ τὴν συζήτησιν τῶν καταψηφιστικῶν ἀγωγῶν καὶ κυρίων παρεμβάσεων καταβάλλεται τὸ κατὰ τὸν νόμον Γ)ΟΗ τοῦ 1912, ὡς ἐτροποποιήθη, δικαστικὸν ἔνσημον.

2. Ἐπὶ τῶν διαφορῶν μεταξὺ ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἠσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς σχέσεως ἀσφαλίσεως, δὲν καταβάλλεται δικαστικὸν ἔνσημον, ὁσάκις τὸ αἴτημα τῆς ἀγωγῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμὰς (ἄρθρον 663 παρ. 5 Κ. Πολ. Δ. καὶ ἄρθρον 71 Εἰσαγ. Ν. Κωδ. Πολ. Δικ.).

3. Τὸ δικαστικὸν ἔνσημον προκαταβάλλεται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεώς της ὡς ἀπαραδέκτου.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου Γ)ΟΗ' τοῦ 1912, ὡς ἐτροποποιήθη, ὡς καὶ αἱ διατάξεις περὶ τρόπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους τούτου.

Ἄρθρον 82.

Καταλογισμὸς δικαστικῶν ἐξόδων.

1. Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς βάρος τοῦ νικήσαντος διαδίκου εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 185 Κ.Πολ. Δ.

2. Ἐὰν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἐν μέρει νικᾷ καὶ ἐν μέρει ἡττᾶται, τὰ ἔξοδα συμψηφίζονται ἢ κατανέμονται ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς νίκης ἢ τῆς ἥττης, ἐφαρμοζομένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 178 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ.

3. Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ συμψηφισθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει λόγῳ εὐλόγου ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης.

4. Ἐπὶ καταργήσεως δίκης ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν ἐπιδικάζεται δικαστικὴ δαπάνη.

5. Εἰς δίκας μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου τοῦ ὁποίου ἡ νομικὴ ὑπηρεσία διεξάγεται διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 3693/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διατάξεων».

6. Κατὰ τὰ λοιπὰ περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 181, 182, 184, 189 ἕως 191 καὶ 193 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ.

Ἄρθρον 83.

Εὐεργέτημα πενίας.

1. Ὡς πρὸς τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 194 ἕως 204 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ.

2. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ ἔξοδα, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 203 παρ. 2 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ., εἰσπράττονται κατὰ τὸν Κώδικα περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, παραγγέλλεται δι' ἀποφάσεως ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ὅπως ἀντίγραφον αὐτῆς ἀποστείλῃ ἀμελλητὶ εἰς τὸ ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 84.

Τελικαὶ διατάξεις.

1. Ὅπου εἰς τὸ παρὸν γίνεται παραπομπὴ εἰς τὸν Κώδικα Φορολογικῆς Δικονομίας, οἱ εἰς αὐτὸ ἀναφερόμενοι ὅροι φορολογικὴ διαφορά, φορολογικὸς νόμος, φορολογικὴ δίκη, φορολογικὸν ὄργανον, φορολογικὴ διαδικασία, φορολογικὴ πρᾶξις, νοοῦνται ἀντιστοίχως ὡς διοικητικὴ διαφορά, διοικητικὸς νόμος, διοικητικὴ δίκη, διοικητικὸν ὄργανον, διαδικασία ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διοικητικὴ πρᾶξις.

2. Ὅπου εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸν Κωδ. Φορολ. Δικ. ἀναφέρεται ἡ ἐκδοῦσα τὴν πρᾶξιν ἀρχή, ὡς τοιαύτη νοεῖται καὶ ἡ παραλείψασα τὴν νόμιμον ἐνέργειαν ἀρχή, ὅπου δὲ γίνεται λόγος περὶ πράξεως, ὡς τοιαύτη νοεῖται καὶ ἡ παράλειψις.

3. Ὅπου εἰς τὸν ἀνωτέρω Κώδικα ἀναφέρεται «Δημόσιον» ἢ «δημόσιος ὑπάλληλος» νοοῦνται καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ ἀντιστοίχως καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν.

4. Ὅπου εἰς τὸ παρὸν γίνεται παραπομπὴ εἰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, τοῦ Κώδικος Πολι-

τικῆς Δικονομίας ἢ ἄλλων νομοθετημάτων, αὗται νοοῦνται ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν.

5. Ὅπου εἰς τὸ παρὸν ἀναφέρεται ἄρθρον ἄνευ μνείας νομοθετήματος νοεῖται τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἄρθρον 85.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 36 παρ. 2 τοῦ Ν. 702/1977 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 109/1978 Π. Διάταγμα καθίστανται ἁρμόδια τὰ τριμελῆ διοικητικὰ πρωτοδικεῖα πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 702/1977, ὑποθέσεων, εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων ὑπόκεινται αἱ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἐκδιδόμεναι διοικητικαὶ πράξεις. Διοικητικαὶ πράξεις ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ὑπόκεινται εἰς τὰ ἔνδικα ἢ ἐνδικοφανῆ μέσα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν κειμένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς των διατάξεων, ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις ἁρμοδίων δικαστηρίων ἢ ὀργάνων.

2. Ἀπὸ τῆς συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἡμερομηνίας ἀγωγαὶ περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 5 τοῦ Ν. 702/1977, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν πρωτοδικείων, ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαὶ ἀξιώσεις ἀπορρέουν ἐκ διοικητικῶν πράξεων ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

---

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 342

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Κεντρικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις :

α) Τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 699/1977 «περὶ συνθέσεως τῶν Δ.Σ. τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων Ν.Δ. 2592/1953 καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» (ΦΕΚ 272 Α').

β) Τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀντιλήψεως» (ΦΕΚ 254 Α').

γ) Τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3097/1954 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. 2592/1953» (ΦΕΚ 253 Α').

δ) Τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ.» (ΦΕΚ 135 Α') καὶ

ε) Τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 216/1974 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (ΦΕΚ 367 Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 11/3-6-1977 γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νοσοκομείου.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 103/10-2-1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Γενικὴ Διάταξις.

Ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Γενικοῦ Κεντρικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ὡς ἀνεμορθώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23-24/12/1955 Β.Δ. (ΦΕΚ 344/1955 τ.Α') καὶ ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 724/3-11-62 (ΦΕΚ 178/62 τ.Α'), 348/10-6-1963 (ΦΕΚ 99/64 τ.Α'), 896/22-11-65 (ΦΕΚ 216/65 τ.Α'), 125/10-2-70 (ΦΕΚ 34/70 τ.Α'), 828/31-12-70 (ΦΕΚ 188/70 τ.Α'), 326/20-4-73 (ΦΕΚ 96/73 τ.Α') Β. Δ/των ὡς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 281/1-9-1973 (ΦΕΚ 231/73 τ.Α') Πρ. Δ/τος, τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 2.

Ἀριθμὸς Κλινῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νοσηλευτικῶν κλινῶν τοῦ Νοσοκομείου ὁρίζεται εἰς τριακοσίας ἓξ (306).

Ἄρθρον 3.

Βασικὴ διάρθρωσις ὑπηρεσιῶν.

Αἱ Ὑπηρεσίαι τοῦ Γενικοῦ Κεντρικοῦ Νοσοκομείου Θεσ/νίκης διαρθροῦνται ὡς κάτωθι :

α) Δ/νσις Διοικήσεως

β) Ἰατρικαὶ ὑπηρεσίαι

γ) Φαρμακεῖον.

Ἄρθρον 4.

Διάρθρωσις Δ/νσεως Διοικήσεως – Ἁρμοδιότητες.

1. Τὴν Δ/νσιν Διοικήσεως συγκροτοῦν τὰ κάτωθι Τμήματα :

α) Τμῆμα Προσωπικοῦ

β) Τμῆμα Οἰκονομικοῦ

γ) Τμῆμα Γραμματείας

δ) Γραφεῖον Κινήσεως Ἀσθενῶν

ε) Γραφεῖον Νοσηλευτικοῦ

στ) Γραφεῖον Τεχνικοῦ.

2. Ἡ ἁρμοδιότης τῆς Δ/νσεως Διοικήσεως ἀνάγεται εἰς τὰ κάτωθι θέματα κατανεμόμενα μεταξὺ τῶν Τμημάτων καὶ τῶν Γραφείων αὐτῆς ὡς ἕπεται :

α) Τμῆμα Προσωπικοῦ. Πᾶν θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τοῦ Νοσοκομείου, ἡ μέριμνα διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 232/75, ὡς οὗτος ἑκάστοτε ἰσχύει, ἐπιμόρφωσιν τούτου καὶ ἡ μελέτη μεθόδων ἐργασίας καὶ ἁπλουστεύσεως διαδικασιῶν ὡς καὶ ὀργανώσεως τοῦ Νοσοκομείου.

Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ καθοδήγησις τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ.

β) Τμῆμα Οἰκονομικοῦ. Ἡ κατάρτισις καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πραγματοποίησιν τῶν δαπανῶν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ λοιπῶν ἀποζημιώσεων τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ μέριμνα διὰ τὴν στέγασιν ἐν γένει τῶν μονάδων τοῦ Νοσοκομείου ὡς καὶ διὰ τὴν προμήθειαν, διαχείρισιν καὶ συντήρησιν τῶν ἐφοδίων καὶ ὑλικῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Νοσοκομείου. Ἡ κατάρτισις τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ αὐτοῦ.

Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐκ πάσης αἰτίας ἐσόδων τοῦ Νοσοκομείου. Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπερχομένων μεταβολῶν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Νοσοκομείου, ἡ διαφύλαξις τῶν τίτλων κτήσεως ἀκινήτων, διαθηκῶν, ἐν γένει παντὸς τίτλου κτήσεως κεφαλαίων καὶ τῶν κινητῶν ἀξιῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων πάσης ὑποχρεώσεως ἢ ἀπαιτήσεως τοῦ Νοσοκομείου. Ἡ τήρησις πάσης φύσεως στατιστικῶν στοιχείων.

γ) Τμῆμα Γραμματείας. Ἡ διακίνησις τῆς εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας, ἡ τήρησις τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς. Πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἀρχείου καὶ τῶν Γραφείων.

δ) Γραφεῖον Κινήσεως Ἀσθενῶν. Πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν εἰσαγωγήν, διακίνησιν καὶ ἔξοδον τῶν ἀσθενῶν τοῦ Νοσοκομείου. Ἡ παρακολούθησις τῶν κενουμένων ἑκάστοτε κλινῶν τοῦ Νοσοκομείου ὡς καὶ ἡ διάθεσις τούτων

συμφώνως πρὸς τὸν οἰκεῖον κανονισμόν. Ἡ μέριμνα διὰ τὴν τήρησιν Ἀρχείου φύλλων νοσηλείας ἀσθενῶν.

Ἡ λογιστικὴ παρακολούθησις τῶν ἀσθενῶν. Ἡ διαφύλαξις καὶ ἐπιστροφὴ χρημάτων, τιμαλφῶν καὶ ἑτέρων ἀντικειμένων τῶν ἀσθενῶν.

ε) Γραφεῖον Νοσηλευτικοῦ. Ἡ παροχὴ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Νοσηλευτικῆς Τέχνης εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τῆς ἑκάστοτε καθοριζομένης νοσηλείας ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἰατρῶν.

στ) Γραφεῖον Τεχνικοῦ. Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων ἢ ἐργασιῶν τοῦ Νοσοκομείου ὡς καὶ διὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν.

3. Ἡ περαιτέρω διάρθωσις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Τμημάτων εἰς Γραφεῖα καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἁρμοδιοτήτων τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην τοῦ Προϊσταμένου τῆς Διευθύνσεως Διοικήσεως.

Ἄρθρον 5.

Διάρθρωσις Ἰατρικῶν ὑπηρεσιῶν – ἁρμοδιότητες.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23/24-12-1955 Β.Δ. (ΦΕΚ 344 Α'), ὡς ἐτροποποιήθη κα' συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται :

Αἱ Ἰατρικαὶ Ὑπηρεσίαι περιλαμβάνουν :

α. Τὰς Κλινικὰς ἤτοι :

αα) Τὴν Α' Παθολογικὴν τεσσαράκοντα (40) κλινῶν.

ββ) Τὴν Β' Παθολογικὴν τεσσαράκοντα (40) κλινῶν.

γγ) Τὴν Χειρουργικὴν ἑβδομήκοντα δύο (72) κλινῶν.

δδ) Τὴν Χειρουργικὴν Παίδων - Ὀρθοπεδικὴν ἑβδομήκοντα (70) κλινῶν.

εε) Τὴν Οὐροποιητικῶν ὀργάνων τεσσαράκοντα (40) κλινῶν.

στστ) Τὴν Ὠτορινολαρυγγολογικὴν εἴκοσι δύο (22) κλινῶν.

ζζ) Τὴν Ὀφθαλμολογικὴν εἴκοσι δύο (22) κλινῶν.

β. Τὰ Ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα, ἤτοι :

Τὰ ἀντίστοιχα τῶν ἄνω Κλινικῶν Ἰατρεῖα, ὧν τὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦσι οἱ Διευθυνταὶ τῶν Κλινικῶν βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ τῆς Κλινικῆς των.

γ. Τὰ ἐργαστήρια, ἤτοι :

αα) Τὸ Ἀκτινολογικὸν (Ἀκτινοδιαγνωστικὸν - Ἀκτινοθεραπευτικόν).

ββ) Τὸ Μικροβιολογικὸν - Βιοχημικόν.

γγ) Τὸ Παθολογοανατομικὸν - Κυτταρολογικόν.

δ. Τὸ Τμῆμα Ἀναισθησιολογίας ἤτοι :

αα) Τὸ Α' Τμῆμα Ἀναισθησιολογίας.

ββ) Τὸ Β' Τμῆμα Ἀναισθησιολογίας.

ε) Τὴν Μονάδα Φυσικοθεραπείας, ἥτις λειτουργεῖ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Χειρουργικῆς Παίδων-Ὀρθοπεδικῆς καὶ ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ ταύτης καλύπτουσα τὰς ἀνάγκας νοσηλείας ὅλων τῶν Κλινικῶν.

στ) Τὸ Τμῆμα πειραματικοῦ Χειρουργείου ὅπερ λειτουργεῖ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς ἐξυπηρετούμενον ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς καλύπτον τὰς ἀνάγκας ὅλων τῶν Κλινικῶν καὶ ἐργαστηρίων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθορίζονται οἱ ἀναγκαῖοι χῶροι τοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὡς ἄνω κλινικῶν, Ἰατρείων, Ἐργαστηρίων καὶ Τμημάτων.

Ἡ ἁρμοδιότης τῶν Ἰατρικῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι : Θεραπεία κατὰ τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης τῶν ἀσθενῶν καὶ ἐξυπηρέτησις αὐτῶν ὡς καὶ παροχὴ παντὸς στοιχείου σχέσιν ἔχοντος μὲ τὴν πάθησίν των.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιστημονικὸν Συμβούλιον.

1. Ἐν τῷ Νοσοκομείῳ λειτουργεῖ Ἐπιστημονικὸν Συμβούλιον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Ν.Δ. 31/1974 (ΦΕΚ 248 Α') ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 699/1977 (ΦΕΚ 272 Α').

Ἄρθρον 7.

Ἁρμοδιότητες Φαρμακείου.

Ἐκτέλεσις συμφώνως πρὸς τοὺς Ἐπιστημονικοὺς κανόνας, τῶν ὑπὸ τῶν Κλινικῶν, Ἰατρείων καὶ Ἐργαστηρίων διαβιβαζομένων συνταγῶν, προμήθεια καὶ κανονικὴ διαχείρισις τῶν Φαρμακευτικῶν καὶ Ἐπιδεσμικῶν ὑλικῶν καὶ διατήρησις καὶ διαφύλαξις τούτων.

Ἄρθρον 8.

Διάρθρωσις θέσεων Προσωπικοῦ.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 23/24-12-1955 Β.Δ. (ΦΕΚ 344/55 τ.Α'), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται :

Αἱ θέσεις τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ ἀναδιαρθροῦνται κατὰ κατηγορίας, κλάδους, βαθμοὺς καὶ εἰδικότητας ὡς κάτωθι :

Ι. ΜΟΝΙΜΟΙ ΘΕΣΕΙΣ

ΚΛΑΔΟΙ ΑΤ.

Κλάδος ΑΤ1 Διοικητικὸς-Λογιστικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ-4ῳ
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ-6ῳ

Κλάδος ΑΤ2 Φαρμακοποιῶν :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ-3ῳ (Π.Δ. 281/73).

Κλάδος ΑΤ3 Ἱερέως :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ-4ῳ (Ν.Δ. 3097/54).

ΚΛΑΔΟΙ ΑΡ.

Κλάδος ΑΡ1 Δ/σεως Νοσοκομείων-Λογιστικός :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ-4ῳ
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ-6ῳ

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων μία (1) θέσις ὁρίζεται εἰδικότητος Δ/σεως Νοσοκομείων καὶ δύο (2) κατευθύνσεως Λογιστηρίου.

Αἱ θέσεις τοῦ Κλάδου τούτου πληροῦνται κατ' ἀριθμὸν ἴσον πρὸς τὰς ἑκάστοτε καταργουμένας θέσεις τοῦ Κλάδου ΜΕ1 Διοικητικοῦ.

Κλάδος ΑΡ2 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων :

Μία (1) θέσις Διευθυνούσης ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ
Μία (1) θέσις Ὑποδιευθυνούσης ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ

Εἴκοσι ἐννέα (29) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ-4ῳ ἐξ ὧν ἐννέα (9) προϊσταμένων ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ.

Πεντήκοντα ἑπτὰ (57) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ-6ῳ (Ν.Δ. 226/73).

Κλάδος ΑΡ3 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ-6ῳ (Ν.Δ. 226/73).

Κλάδος ΑΡ4 Διαιτολόγων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ-6ῳ (Ν.Δ. 226/73).

Κλάδος ΑΡ5 Φυσικοθεραπευτῶν :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ-6ῳ (Ν.Δ. 226/73).

Διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν 5ον βαθμὸν τοῦ Κλάδου ΑΡ2 ἀδελφῶν Νοσοκόμων κρίνονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ των καὶ αἱ ἀνήκουσαι εἰς τοὺς Κλάδους ΑΡ3 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν, ΑΡ4 Διαιτολόγων καὶ ΑΡ5 Φυσικοθεραπευτῶν.

Κλάδος ΑΡ6 Ὑπομηχανικοῦ-Συντηρητοῦ Κτιρίων :

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ-6ῳ μισθολογικῶς ἐξομοιουμένης πρὸς τοὺς τεχνικοὺς τοῦ ἀντιστοίχου Κλάδου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

Κλάδος ΑΡ7 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων :

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ-4ῳ
Ἕξ (6) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ-6ῳ

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων ὁρίζονται :

Ἕξ (6) θέσεις Παρασκευαστῶν.

Τρεῖς (3) θέσεις Χειριστῶν Ἀκτινολογικῶν Ἐργαστηρίων.

Ἑπτὰ (7) ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων πληροῦνται κατ' ἀριθμὸν ἴσον πρὸς τὰς ἑκάστοτε καταργουμένας θέσεις τοῦ Κλάδου ΜΕ3 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ Βοηθῶν Φαρμακείου.

ΚΛΑΔΟΙ ΜΕ.

Κλάδος ΜΕ1 Διοικητικός :

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω-4ω.

Δέκα τέσσαρες (14) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω-6ω, ἐξ ὧν μία (1) ἐπόπτου τάξεως-καθαριότητος.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων δύο (2) θέσεις τοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ καὶ μία (1) ἐπὶ βαθμοῖς 5ω-4ω καταργοῦνται ἐφ' ὅσον εἶναι κεναὶ ἢ ἅμα τῇ κενώσει των ἐκ τῶν καταταχθησομένων εἰς ταύτας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπαλλήλων.

Κλάδος ΜΕ2 Βοηθῶν Νοσοκόμων :

Εἰς τὸν Κλάδον τοῦτον ἀνήκουν αἱ θέσεις τῶν μονοετοῦς φοιτήσεως βοηθῶν Νοσοκόμων, αἵτινες διορίζονται εἰς τὰς προβλεπομένας πεντήκοντα ἑπτὰ (57) θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ2 ἀδελφῶν Νοσοκόμων, μόνον εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας ἐξευρέσεως ἀδελφῶν νοσοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως.

Αἱ θέσεις Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μονοετοῦς φοιτήσεως ὁρίζονται ἐπὶ βαθμοῖς 10ω - 6ω.

Κλάδος ΜΕ3 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ Βοηθῶν Φαρμακείου.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ω-4ω

Ὀκτὼ (8) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω-6ω

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων ὁρίζονται :

Δύο (2) θέσεις Βοηθῶν Φαρμακείου

Τέσσαρες (4) θέσεις Παρασκευαστῶν

Τρεῖς (3) θέσεις Ἐμφανιστῶν-Χειριστῶν

Αἱ θέσεις τῶν Παρασκευαστῶν καὶ Ἐμφανιστῶν-Χειριστῶν καταργοῦνται ἅμα τῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κενώσει των ἐκ τῶν καταταχθησομένων εἰς ταύτας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπαλλήλων, ὅτε ὁ Κλάδος ΜΕ3 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ Βοηθῶν Φαρμακείου μετονομάζεται εἰς Κλάδον ΜΕ3 Βοηθῶν Φαρμακείου αἱ δὲ θέσεις αὐτοῦ διαρθροῦνται ὡς ἑξῆς :

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω-6ω

Κλάδος ΜΕ4 Τηλεφωνητῶν

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω-6ω

Κλάδος ΜΕ5 Πρακτικῶν Νοσοκόμων (προσωρινός) :

Δέκα πέντε (15) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω-7ω

Κλάδος ΜΕ6 Ἀρρένων Νοσοκόμων (προσωρινὸς)

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ω-7ω.

Τὰς ὡς ἄνω θέσεις τῶν Κλάδων ΜΕ5 καὶ ΜΕ6 καταλαμβάνουν οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 226/73 ὑπηρετοῦντες ὡς μόνιμοι πρακτικοὶ νοσοκόμοι καὶ Ἄρρενες Νοσοκόμοι, ἀντιστοίχως.

Αἱ θέσεις τῶν δύο (2) προηγουμένων κλάδων καταργοῦνται ἅμα τῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κενώσει των ἐκ τῶν καταταχθησομένων εἰς ταύτας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπαλλήλων.

ΚΛΑΔΟΣ ΣΕ

Κλάδος ΣΕ1 Κλητήρων–Θυρωρῶν–Νυκτοφυλάκων.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμῷ 7ω.

Ἑπτὰ (7) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 12ω–8ω.

II. ΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΘΗΤΕΙΑ ΙΑΤΡΩΝ

Διευθυνταὶ Κλινικῶν :

Τέσσαρες (4) θέσεις ἤτοι :

Μία (1) θέσις Α' Παθολογικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) θέσις Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) θέσις Ὠτορινολαρυγγολογικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) θέσις Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς.

Διευθυνταὶ Ἐργαστηρίων

Τρεῖς (3) θέσεις ἤτοι :

Μία (1) θέσις Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Μία (1) θέσις Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Μία (1) θέσις Παθολογοανατομικοῦ–Κυτταρολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Διευθυνταὶ Ἀναισθησιολόγοι

Δύο (2) θέσεις ἤτοι :

Μία (1) Α' Ἀναισθησιολογικοῦ Τμήματος.

Μία (1) Β' Ἀναισθσησιολογικοῦ Τμήματος.

Ἐπιμεληταὶ Κλινικῶν

Ἑπτὰ (7) θέσεις ἤτοι :

Μία (1) Α' Παθολογικῆς Κλινικῆς.

Δύο (2) Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) Καρδιολόγου Χειρουργικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) Παιδιάτρου, Χειρουργικῆς Παίδων–Ὀρθοπεδικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) Ὠτορινολαρυγγολογικῆς Κλινικῆς.

Ἐπιμεληταὶ Ἀναισθησιολόγοι

Τέσσαρες (4) θέσεις ἤτοι :

Δύο (2) Α' Ἀναισθησιολογικοῦ Τμήματος.

Δύο (2) Β' Ἀναισθσησιολογικοῦ Τμήματος.

Ἐπιμεληταὶ Ἐργαστηρίων

Δύο (2) θέσεις ἤτοι :

Μία (1) Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Μία (1) Μικροβιολογικοῦ–Βιοχημικοῦ Ἐργαστηρίου.

Βοηθοὶ Κλινικῶν.

Ἕξ (6) θέσεις ἤτοι :

Δύο (2) Α' Παθολογικῆς Κλινικῆς.

Δύο (2) Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) Ὠτορινολαρυγγολογικῆς Κλινικῆς.

Μία (1) Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς.

Βοηθοὶ Ἀναισθσησιολόγοι.

Τέσσαρες (4) θέσεις ἤτοι :

Δύο (2) Α' Ἀναισθσησιολογικοῦ Τμήματος.

Δύο (2) Β' Ἀναισθησιολογικοῦ Τμήματος.

Βοηθοὶ Ἐργαστηρίων

Τέσσαρες (4) θέσεις ἤτοι :

Δύο (2) Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Δύο (2) Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

Οἱ ἐπιμεληταὶ Κλινικῶν, Καρδιολόγος καὶ Παιδίατρος, θὰ καλύπτουν τὰς ἀνάγκας ὅλων τῶν Κλινικῶν τοῦ Ἱδρύματος.

Θέσεις εἰδικευομένων βοηθῶν.

Δέκα ὀκτὼ (18) θέσεις διὰ τὰς Α' καὶ Β' Παθολογικὰς Κλινικάς.

Δέκα ἓξ (16) θέσεις διὰ τὴν Χειρουργικὴν Κλινικήν.

Δέκα τρεῖς (13) θέσεις διὰ τὴν Χειρουργικὴν Παίδων καὶ Ὀρθοπεδικὴν Κλινικήν, ἐξ ὧν ἑπτὰ (7) διὰ τὴν διετῆ εἰδικότητα τῆς Γενικῆς Χειρουργικῆς καὶ ἓξ (6) διὰ τὴν πλήρη εἰδικότητα τῆς Ὀρθοπεδικῆς.

Δέκα (10) θέσεις διὰ τὴν Κλινικὴν Οὐροποιητικῶν Ὀργάνων.

Πέντε (5) θέσεις διὰ τὴν Ὠτορινολαρυγγολογικὴν Κλινικήν.

Πέντε (5) θέσεις διὰ τὴν Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικήν.

Ἑπτὰ (7) θέσεις διὰ τὸ Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον.

Ἐννέα (9) θέσεις διὰ τὸ Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον.

Ἕξ (6) θέσεις διὰ τὰ Α' καὶ Β' Ἀναισθησιολογικὰ Τμήματα.

III. ΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΠΙ ΣΧΕΣΕΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΔΙΕΠΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ Ν.Δ. 385/69 καὶ 1198/72.

α) Μία (1) θέσις Ἠλεκτροτεχνίτου.
β) Μία (1) θέσις Ὑδραυλικοῦ.
γ) Τρεῖς (3) θέσεις θερμαστῶν.
δ) Μία (1) θέσις ἐλαιοχρωματιστοῦ–Ὑδροχρωματιστοῦ.
ε) Μία (1) θέσις Ξυλουργοῦ–Ἐπιπλοποιοῦ.
στ) Μία (1) θέσις Ἀρχιμαγείρου.
ζ) Μία (1) θέσις Μαγείρου.
η) Τέσσαρες (4) θέσεις βοηθῶν μαγείρου.
θ) Μία (1) θέσις Ὁδηγοῦ Αὐτοκινήτου.
ι) Δύο (2) θέσεις Κλιβανέων–Ἀπολυμαντῶν.

ια) Ἕξ (6) θέσεις Ραπτριῶν–Σιδηρωτριῶν.
ιβ) Μία (1) θέσις Κηπουροῦ–Καθαριστοῦ.
ιγ) Ὀκτὼ (8) θέσεις τραπεζοκόμων.
ιδ) Μία (1) θέσις Κουρέως.
ιε) Τριάκοντα τρεῖς (33) θέσεις καθαριστριῶν–πλυντριῶν.
ιστ) Πεντήκοντα ἑπτὰ (57) θέσεις πρακτικῶν Νοσοκόμων. Αἱ θέσεις αὗται πληροῦνται μόνον καὶ καθ' ὃ μέρος καθίσταται ἀδύνατος ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων τοῦ Κλάδου ΑΡ2 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων ἐπὶ βαθμοῖς 8ω–6ω ὑπὸ ἀδελφῶν τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτήσεως.
ιζ) Δέκα τρεῖς (13) θέσεις ἀρρένων Νοσοκόμων–τραυματιοφορέων.

Ἄρθρον 9.

Προσόντα.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23/24.12.1955 Β.Δ. (ΦΕΚ 344/1955 τ. Α') ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων θέσεων μονίμου προσωπικοῦ καὶ ἐπὶ θητείᾳ ὡς καὶ διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου προσωπικοῦ ὁρίζονται ἐφ' ἑξῆς τὰ κάτωθι εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα:

I. ΜΟΝΙΚΟΙ ΘΕΣΕΙΣ

ΚΛΑΔΟΙ ΑΤ.

Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ–Λογιστικοῦ:
Πτυχίον οἱουδήποτε τμήματος Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἰσότιμον πτυχίον τῆς ἀλλοδαπῆς.
Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΤ2 Φαρμακοποιῶν:
Πτυχίον τῆς οἰκείας Σχολῆς (Φαρμακευτικῆς) ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσότιμον τοιοῦτον ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.
Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΤ3 Ἱερέως:
Πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου.

ΚΛΑΔΟΙ ΑΡ.

Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ1 Δ/σεως Νοσοκομείων–Λογιστικὸς:
Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἀντιστοίχου εἰδικότητος.

Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ2 ἀδελφῶν Νοσοκόμων:
Διὰ τὴν θέσιν τῆς Διευθυνούσης, ἐφ' ὅσον δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ διὰ προαγωγῆς κατάληψις τῆς θέσεως ταύτης ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεγαλύτερον τοῦ ἔτους, πτυχίον Ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως καὶ δεκαοκταετὴς εὐδόκιμος προϋπηρεσία μετὰ τῶν τυπικῶν προσόντων τοῦ Κλάδου τούτου παρὰ Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Διὰ τὰς θέσεις Ἀδελφῶν Νοσοκόμων πτυχίον Ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως.
Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ3 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν:
Πτυχίον Ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τῆς ἡμεδαπῆς τριετοῦς τουλάχιστον φοιτήσεως.
Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ4 Διαιτολόγων:
Πτυχίον Εἰδικότητος Διαιτολόγου Ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας ἢ ἰσότιμον πτυχίον Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς τριετοῦς φοιτήσεως ἢ ἀλλοδαπῆς.

Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ5 Φυσικοθεραπευτῶν:
Πτυχίον Ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς Φυσικοθεραπευτῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς.
Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ6 Ὑπομηχανικοῦ–Συντηρητοῦ Κτιρίων:
Πτυχίον Ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Δημοσίας Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν (Πολιτικῶν) τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς τριετοῦς φοιτήσεως ἢ ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς Τεχνολόγων Μηχανικῶν (Πολιτικῶν) τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς τριετοῦς φοιτήσεως.
Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΑΡ7 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων:
α) Διὰ τοὺς Παρασκευαστάς:
Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς Τμήματος Τεχνολόγων Ἰατρικῶν Ἐργαστηρίων.
β) Διὰ τοὺς χειριστὰς Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου:
Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας Σχολῆς Τμήματος Τεχνολόγων Ραδιολογίας καὶ Ἀκτινολογίας.

ΚΛΑΔΟΙ ΜΕ.

α) Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΜΕ1 Διοικητικοῦ.
Ἀπολυτήριον Λυκείου ἢ ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου Σχολείου.

β) Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΜΕ2 βοηθῶν Νοσοκόμων:
Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς Βοηθῶν νοσοκόμων τῆς ἡμεδαπῆς.
γ) Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΜΕ3 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ Βοηθῶν Φαρμακείου:
(1) Διὰ τὰς θέσεις Βοηθῶν Φαρμακείου:
Ἀπολυτήριον Λυκείου ἢ ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου Σχολείου καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.
(2) Διὰ τὰς θέσεις Παρασκευαστῶν:
Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Μέσης Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς εἰδικότητος Παρασκευαστῶν.
(3) Διὰ τὰς θέσεις τῶν Ἐμφανιστῶν – Χειριστῶν Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου.
Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Μέσης Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς εἰδικότητος Ἐμφανιστῶν – Χειριστῶν Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου.
δ) Διὰ τὰς θέσεις τοῦ κλάδου ΜΕ4 τηλεφωνητῶν:
Ἀπολυτήριον Λυκείου ἢ ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου σχολείου ἢ σχετικὴ ἐμπειρία ἀποδεικνυομένη διὰ πτυχίου σχολῆς Φάρου Τυφλῶν.

ΚΛΑΔΟΣ ΣΕ.

Διὰ τὰς θέσεις τοῦ Κλάδου ΣΕ1 Κλητήρων – Θυρρωρῶν–Νυκτοφυλάκων:
Ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου.

II. ΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΠΙ ΘΗΤΕΙΑ ΙΑΤΡΩΝ

Ἐπὶ τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ ἰσχύουν τὰ περὶ προσόντων διορισμοῦ καὶ μισθοδοσίας ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν Ν.Δ. 3623/56 τοῦ ἀπὸ 8–9/5/1958 Β.Δ. «περὶ διαδικασίας κ.λπ. καὶ τοῦ Ν. 123/1975.

III. ΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΠΙ ΣΧΕΣΕΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΔΙΕΠΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ Ν.Δ. 385/69 ΚΑΙ 1198/72.

Διὰ τὴν θέσιν Ἠλεκτροτεχνίτου:
Πτυχίον Ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς Ἠλεκτροτεχνιτῶν ἀντίστοιχον πρὸς τὰς ἠλεκτρολογικὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἄδεια ἠλεκτροτεχνίτου.
Διὰ τὴν θέσιν Ὑδραυλικοῦ:
Πτυχίον Ἀνεγνωρισμένης κατωτέρας Σχολῆς Ὑδραυλικῶν.
Διὰ τὰς θέσεις θερμαστῶν:
Πτυχίον κατωτέρας Ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς Θερμοϋδραυλικῶν, ἐν ἐλλείψει δὲ πτυχιούχου 4ετὴς ἐμπειρία κατὰ τὰς περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεις, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.
Διὰ τὴν θέσιν Ἀρχιμαγείρου:
Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς Τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων καὶ ἐν ἐλλείψει πτυχιούχου πενταετὴς προϋπηρεσία μαγείρου εἰς Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἢ εἰς σοβα-

ρὰν ἐπιχείρησιν κατὰ τὰς περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεις προσηκόντως ἀποδεικνυομένη ἢ 10ετὴς τοὐλάχιστον ἐμπειρία μαγείρου παρ' ἀνεγνωρισμένῳ Ἱδρύματι, Ξενοδοχείῳ ἢ ἐπιβατηγῷ πλοίῳ κατὰ τὰς περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεις, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

Διὰ τὴν θέσιν Μαγείρου :

Πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς Τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων καὶ ἐν ἐλλείψει πτυχιούχου τριετὴς προϋπηρεσία μαγείρου εἰς Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἢ εἰς σοβαρὰν Ἰδιωτικὴν Ἐπιχείρησιν κατὰ τὰς περὶ ἀσκήσεως τοῦ Ἐπαγγέλματος διατάξεις, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

Διὰ τὰς θέσεις Βοηθῶν Μαγείρου :

Ἀρτία γνῶσις τῆς μαγειρικῆς Τέχνης προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

Διὰ τὴν θέσιν Ὁδηγοῦ Αὐτοκινήτου :

Ἐπαγγελματικὴ Ἄδεια Ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου δευτέρας κατηγορίας.

Διὰ τὰς θέσεις Κλιβανέων – Ἀπολυμαντῶν :

Πτυχίον Δημοσίου Ἀπολυμαντηρίου.

Διὰ τὰς πρακτικὰς νοσοκόμους :

Ἀπολυτήριον Δημ. Σχολείου καὶ σχετικὴ ἐμπειρία περὶ τὴν νοσηλείαν κατὰ τὰς περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεις, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

Διὰ τὰς θέσεις τῶν ἀρρένων Νοσοκόμων – Τραυματιοφορέων :

Ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἐμπειρία κατὰ τὰς περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεις, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

Διὰ τὰς λοιπὰς εἰδικότητας τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἀρτία γνῶσις τῆς ἀντιστοίχου τέχνης προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

Δι' ἁπάσας τὰς ὡς ἄνω εἰδικότητας ἀπαιτεῖται ἐπίσης ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν.Δ. 3094/54.

Ἄρθρον 10.

Στολὴ ὑπηρεσίας – Ἱματισμός.

Στολὴ ὑπηρεσίας παρέχεται :

1. Εἰς τὸ Νοσηλευτικὸν προσωπικόν, ἡ καθωρισμένη ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε κειμένων διατάξεων συμπεριλαμβανομένης καὶ ὑποδήσεως μέχρι δύο ζεύγη ὑποδημάτων ἐτησίως.

2. Εἰς τοὺς ἰατρούς, φαρμακοποιόν, βοηθοὺς φαρμακείου, παρασκευαστάς, ἐμφανιστὰς – χειριστάς, ἡ καθωρισμένη στολὴ (λευκὴ μπλοῦζα).

3. Εἰς τὸν Ἐπόπτην τάξεως – καθαριότητος, ἄρρενας νοσοκόμους, τραυματιοφορεῖς, καθαριστρίας – πλυντρίας, προσωπικὸν μαγειρείου καὶ ἅπαν τὸ Τεχνικὸν καὶ Βοηθητικὸν προσωπικόν, στολὴ ἀνάλογος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἣν ἐκτελεῖ ἕκαστος.

4. Εἰς τοὺς Κλητῆρας – Θυρωροὺς – Νυκτοφύλακας παρέχεται στολὴ καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5. Εἰς τὸ θῆλυ διοικητικὸν προσωπικὸν καὶ τοὺς ἀποθηκαρίους, παρέχεται στολὴ ὑπηρεσίας (Μπλοῦζες) δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11.

Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν – Ἀναπλήρωσις.

1. Τῆς Διευθύνσεως Διοικήσεως προΐσταται ὁ μόνιμος ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ-Λογιστικοῦ, ὅστις εἰσηγεῖται πᾶν θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Νοσοκομείου, πλὴν τῶν ἰατρικῶν θεμάτων, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὑπογράφει πᾶν ἔγγραφον τοῦ Νοσοκομείου καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προϊσταμένου Τμήματος Οἰκονομικοῦ τὰ ἐντάλματα καὶ ἐπιταγὰς τοῦ Νοσοκομείου.

Ὑπογράφει τὰ εἰσιτήρια καὶ ἐξιτήρια τῶν ἀσθενῶν.

Τοποθετεῖ τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν πλὴν τοῦ ἰατρικοῦ τοιούτου εἰς τὰς ἐπὶ μέρους ὀργανικὰς μονάδας τῆς Διευθύνσεως Διοικήσεως.

Ὁ ἐν λόγῳ ἐπικουρεῖται κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του ὑπὸ μονίμου ὑπαλλήλου, ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ τοῦ Κλάδου ΑΤ1 εἰς τὸν ὁποῖον δύναται ν' ἀνατεθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Δ/νσεως Διοικήσεως ἐκτέλεσις Ὑπηρεσίας ἀπογευματινῆς φυλακῆς.

2. Τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ προΐσταται μόνιμος ὑπάλληλος ὁ ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ-4ῳ τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ-Λογιστικοῦ.

3. Τοῦ Τμήματος Οἰκονομικοῦ προΐσταται μόνιμος ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ-4ῳ τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ-Λογιστικοῦ.

4. Τῆς Γραμματείας προΐσταται μόνιμος ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ ἢ 5ῳ τοῦ Κλάδου ΑΡ1 Διοικήσεως Νοσοκομείων-Λογιστικοῦ.

5. Τοῦ Γραφείου Κινήσεως Ἀσθενῶν προΐσταται μόνιμος ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ ἢ 7ῳ ἢ 8ῳ τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ – Λογιστικοῦ.

6. Τοῦ Γραφείου Τεχνικοῦ προΐσταται ὁ μόνιμος ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου ΑΡ6 Ὑπομηχανικοῦ-Συντηρητοῦ κτιρίου ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ-6ῳ.

7. Τοῦ Γραφείου Νοσηλευτικοῦ προΐσταται ἡ Διευθύνουσα ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ τοῦ Κλάδου ΑΡ2 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.

8. Τοῦ Φαρμακείου προΐσταται ὁ μόνιμος ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ-3ῳ τοῦ Κλάδου ΑΤ2 Φαρμακοποιῶν.

9. Τῶν Κλινικῶν προΐσταται ἐπὶ θητείᾳ Διευθυντὴς Κλινικῆς.

10. Τῶν Ἐργαστηρίων προΐσταται ἐπὶ θητείᾳ Διευθυντὴς ἑκάστης εἰδικότητος ἐκ τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ Π.Δ/γμα Ἐργαστηρίων.

11. Τὸν Προϊστάμενον τῆς Δ/νσεως Διοικήσεως ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐπὶ 3ῳ βαθμῷ ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ – Λογιστικοῦ, ὅστις ἐπικουρεῖ τὸν ὡς ἄνω Προϊστάμενον καὶ συντονίζει καὶ παρακολουθεῖ τὸ Τμῆμα Οἰκονομικοῦ καὶ Γραφεῖον Κινήσεως Ἀσθενῶν. Οὗτος συνυπογράφει πᾶν ἔγγραφον τῶν ἀνωτέρω μονάδων.

12. Τοὺς προϊσταμένους τῶν Τμημάτων ἢ Γραφείων ἐλλείποντας, ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦν οἱ κατὰ βαθμὸν ἀνώτεροι τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων καὶ μεταξὺ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος τούτων, κατὰ τὰς περὶ προβαδίσματος διατάξεις τοῦ Ν. 434/76 (ἄρθρ. 31).

13. Τὸν Προϊστάμενον τοῦ Φαρμακείου ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ ἢ 7ῳ ἢ 8ῳ ἢ 9ῳ ἢ 10ῳ τοῦ Κλάδου ΜΕ3 Βοηθῶν Φαρμακείου.

14. Τοὺς Προϊσταμένους τῶν Κλινικῶν καὶ Ἐργαστηρίων ἐλλείποντας, ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Κλινικῆς ἢ Ἐργαστηρίου ὁριζόμενος.

Ἄρθρον 12.

Κατάταξις ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Νοσοκομεῖον μόνιμοι ὑπάλληλοι κατατάσσονται αὐτοδικαίως μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν εἰς θέσεις τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Κλάδων ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ τοῦ εἰς ὃν κατατάσσονται Κλάδου, ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰς τὸν Κλάδον ΑΤ1 Διοικητικὸν-Λογιστικὸν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ-Λογιστικοῦ.

β) Εἰς τὸν Κλάδον ΑΤ2 Φαρμακοποιῶν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΑΤ2 Φαρμακοποιῶν.

γ) Εἰς τὸν Κλάδον ΑΤ3 Ἱερέως ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΑΤ3 Ἱερέως.

δ) Εἰς τὸν Κλάδον ΑΡ2 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΑΡ2 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.

ε) Εἰς τὸν Κλάδον ΑΡ3 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΑΡ3 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν.

στ) Εἰς τὸν Κλάδον ΑΡ4 Διαιτολόγων οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΑΡ4 Διαιτολόγων.

ζ) Εἰς τὸν Κλάδον ΑΡ5 Φυσικοθεραπευτῶν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΑΡ5 Φυσικοθεραπευτῶν.

η) Εἰς τὸν Κλάδον ΜΕ1 Διοικητικοῦ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν ἄχρι τοῦδε Κλάδον ΜΕ1 Διοικητικὸν-Λογιστικόν.

θ) Εἰς τὸν Κλάδον ΜΕ2 Βοηθῶν Νοσοκόμων οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν ἄχρι τοῦδε Κλάδον ΜΕ2 Ἀδελφῶν νοσοκόμων μονοετοῦς φοιτήσεως.

ι) Εἰς τὸν Κλάδον ΜΕ3 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ Βοηθῶν Φαρμακείου οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΜΕ3 Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ Βοηθῶν Φαρμακείου.

ια) Εἰς τὸν Κλάδον ΜΕ4 Τηλεφωνητῶν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἄχρι τοῦδε Κλάδου ΜΕ4 Τηλεφωνητῶν.

ιβ) Εἰς τὸν Κλάδον ΣΕ1 Κλητήρων – Θυρωρῶν–Νυκτοφυλάκων οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κλάδου ΣΕ1 Κλητήρων – Θυρωρῶν– Νυκτοφυλάκων.

2. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ἐπὶ θητείᾳ καὶ ἐπὶ συμβάσει ὑπάλληλοι κατατάσσονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένας θέσεις ἀντιστοίχου σχέσεως καὶ εἰδικότητος.

Ἄρθρον 13.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Διὰ τοὺς τυχὸν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντας εἰς μονίμους θέσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τούτου ἢ εἰς μονίμους θέσεις τῶν ὁποίων τροποποιεῖται ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον ἡ διαβάθμισις, διατηροῦνται προσωρινῶς ἰσάριθμοι θέσεις προβλεπόμενοι ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ εἰς τὰς ὁποίας κατατάσσονται διὰ πράξεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Δ/νσεως Διοικήσεως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐξελισσόμενοι κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένην διαβάθμισιν μέχρι τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσεώς των ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας, ὅτε καὶ καταργοῦνται αὐτοδικαίως. Ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω κατάργησις τῶν θέσεων λογίζεται ὡς ἐπερχομένη εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμόν. Ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦν ὑπάλληλοι εἰς τὰς ἀνωτέρω προσωρινὰς θέσεις, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ πλήρωσις ἰσαρίθμων ἰσοβάθμων θέσεων ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀντιστοίχου Κλάδου.

Ἄρθρον 14.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις ἀφορῶσα εἰς τὴν διάρθρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ἁρμοδιότητας αὐτῶν, τὰς θέσεις πάσης φύσεως προσωπικοῦ, τὰ προσόντα διορισμοῦ ἢ προσλήψεως καὶ λοιπὰ θέματα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος, καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἀπριλίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ